

1:48 SCALE PLASTIC KIT

Fw 190F-8 intro

eduard

When, in 1941, Luftwaffe units began to receive the Fw 190A, it was already apparent that the aircraft in question could be multi-talented. Robust construction and a powerful engine allowed for the use of a wide range of weaponry, not only imbedded in the wings, but also carried under a variety of hardpoints. One of the main variants to be extrapolated from the Fw 190 was a fighter-bomber version designed for the direct support of ground forces.

The main precision bomber of the Luftwaffe, the Ju 87 Stuka, a recognized symbol of Blitzkrieg mentality, was becoming evidently obsolete in terms of the increasingly defensive posture forced upon the Luftwaffe. The new requirement called for an aircraft capable of delivering ordinance as well as simultaneously being able to protect itself in the event of combat with opposing fighters.

The development of a fully capable fighter-bomber variant of the Fw 190 was not a simple, linear one. Effectively, the lineage can be traced back to the U-1 and U-3 arrangements on the Fw 190A-4, in 1942. Changes from the straight fighter included the removal of the outboard wing guns and the addition of an underfuselage ETC 501 rack for the carriage of 250 kg or 500kg bombs. The cockpit, engine and fuel tanks were armored as to provide protection from underneath. Series production of the type with these modifications was undertaken, but initially only as conversions from standard As. These aircraft were temporarily known as 'Schlachtflugzeug 1', and became the Fw 190F-1. As the Fw 190A line evolved, there was a parallel development of the Fw 190F-2 (A-5/U3), F-3 (from the A-5 and A-6), F-8 (the A-8) and the F-9 (A-9).

The Fw 190F-8, in service from 1944, was the most widely used version of the type. The main differentiating features from previous types included the use of a propeller with a smaller diameter, and an increase in the fuselage mounted MG 17 7.92mm guns to 13mm MG 131s. The wing root cannon made up of two MG 151/20E weapons remained unchanged. Also unchanged was the use of the BMW801D-2 engine. A strengthened wing also became a standard feature on the F-8, first used on the Fw 190A-6, and also, by association, the F-3, and was capable of carrying racks for 50kg bombs. The strengthened wing and a quartet of ETC 50 or ETC 71 racks enabled the carriage of 50kg or 70kg bombs respectively. Variations were rounded out with the possibility of mounting ETC 503 racks, enabling the use of 250kg bombs under each wing.

The mounting Soviet offensive and the opening of the western front presented the Luftwaffe with the need to address certain issues. A huge amount of armored ground units and equipment, along with the inability to deal with them from the air, paved the way for the development of some radical weapons. All manner of cannon armament and combinations tried on the Ju 87, Hs 129 and Fw 190F proved disappointing in one way or another, notably against more heavily armored targets. Working off of experience gained with unguided air-air weapons used against formations of heavy bombers, air-ground derivatives were developed known as Panzerschreck 1 and 2, and Panzerblitz 1 and 2. Both types were used in conjunction with special racks under the wings, with the Panzerschreck (Ps) being fired from tube launchers in fours or in bundles, mounted under standard wing hardpoints.

Panzerschreck shells were composed of a grenade for handheld anti-tank weapons electrically firing an 88mm round at a velocity of 130m/s (Ps 1) and 240m/s (Ps 2). Panzerblitz was a more viable solution to the problem and these electrically fired off anti-tank grenades from a semi-circular rack mounted at hardpoint positions under each wing. The Fw 190F-8 typically carried a maximum of eight Pb 1 rockets (80mm calibre) or Pb 2 (130mm calibre) at velocities of up to 374 m/s.

Combat use of the new weapon systems came about at the end of 1944, beginning of 1945, when they were allocated to Staffels SG 1, 3, 4, 9, 10, 77 and 151. Some of these units ultimately never used them. The first combat use of the Panzerblitz is known to be at the beginning of 1945 during Operation Bodenplatte.

Through the winter and spring of 1945, use of these weapons was sporadic due to logistic problems that hampered supply. The last use of Panzerschreck and Panzerblitz documented was in the spring of 1945, in the Luftwaffe's attempt to halt the Allied drive to Berlin and into the Czech lands. Many Schlachtgeschwadern with Fw 190F-8s, ended their service careers abandoned on Czech airfields, and examples of these weapons were discovered after the war.

Fw 190F-8s were also utilized in other projects, such as potential use as torpedo carriers and mother aircraft for 'Pucke-Pack' with the Ju 88, better known as the Mistel. At the very end of the war, Fw 190F-8s were also considered for a rather desperate move, a type of ground target 'Rammjäger' to have been deployed as Kommando Bienenstock. Fortunately, Fw 190F-8s did not serve such purposes.

Když se v roce 1941 začaly ke stíhacím útvarům Luftwaffe dostávat první Fw 190A, bylo již jasné, že jde o letoun s mnohostranným použitím. Mohutná konstrukce a motorická síla tohoto stroje totiž umožňovala použití široké škály zbraní a to jak zabudováním do křídla, tak v nejrůznějších podvěsech. Jednou z hlavních variant které postupným vývojem Fw 190A vznikly, byla bitevní či stíhací-bombardovací, určená zejména k přímé podpoře pozemních vojsk.

Hlavní bitevník Luftwaffe pro přesné bombardování, Ju 87 Stuka, jeden ze symbolů Blitzkriegu i Bitvy o Británii, začal pomalu zastarávat a nestačil na změnu defenzivního postavení Luftwaffe v Evropě. Náhraza měla být schopna nejen nést pumy a útočit palubními zbraněmi, ale také dokázat se efektivně bránit případným útokům stíhačů protivníka.

Cesta Fw 190 k plně stíhací-bombardovací variantě nebyla přímočará. Za efektivní počátky lze považovat tovární úpravy U-1 a U-3 pro Fw 190A-4 v roce 1942. Změna oproti stíhacím verzím spočívala zejména v odstranění vnějších křídelních kanónů a namontování trupového závěsníku ETC 501 pro 250kg či 500kg pumu. Přibýlo pancéřování motoru, nádrží a pilotního prostoru tak, aby byl letoun lépe chráněn zespodu. V této podobě začala i sériová výroba nového bitevníku (prozatím však sestávající pouze z úprav stíhací verze A), který po krátké používání označení „Schlachtflugzeug 1“ byl dále znám jako Fw 190F-1. Tak, jak se vyvíjela základní stíhací řada Fw 190A, paralelně s ní vznikaly i bitevní varianty Fw 190F-2 (A-5/U3), F-3 (z A-5 a A-6), F-8 (A-8) a F-9 (A-9). Fw 190F-8, nasazený od roku 1944, se stal nejrozšířenější bitevní variantou tohoto typu. Nejzákladnějšími rozdíly proti předchozím variantám bylo použití vrtule o menším průměru a nahrazení trupových kulometů MG 17 ráže 7.92 mm za MG 131 ráže 13 mm. Kanónová výzbroj zůstávala z dřívějších variant ve složení dvou MG 151/20E v kořenech křídla. Také pohonná jednotka BMW 801D-2 byla používána již dříve. Standardem se u F-8 stalo zesílené křídlo, prvně použité u Fw 190A-6 a tedy i F-3, schopné nést křídelní závěsníky pro pumy 50 kg. Zesílená křídla a čtveřice závěsníků ETC 50 nebo ETC 71 umožňovala nést pod křídly pumy 50 kg, respektive 70 kg. Variabilitu doplňovaly i křídelní závěsníky ETC 503 umožňující nést pod každou polovinou křídla jednu 250 kg pumu.

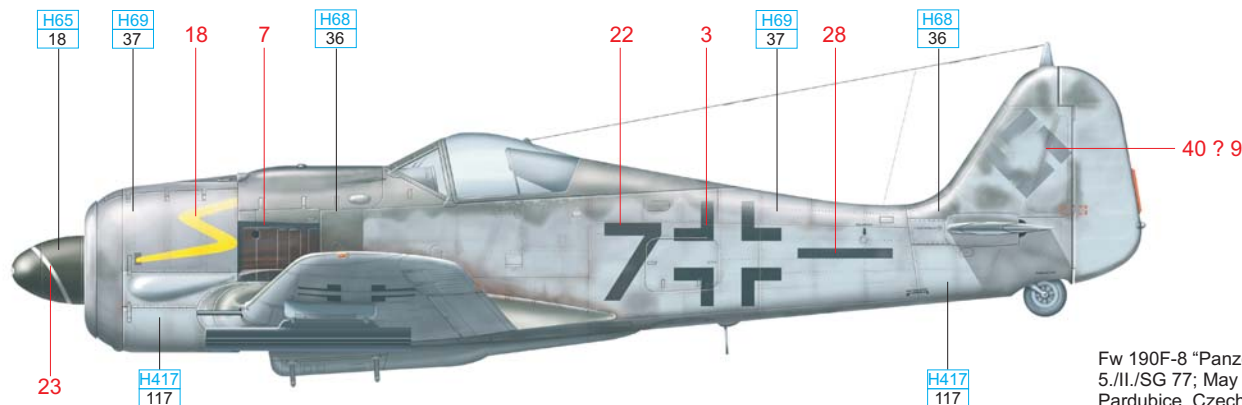
Nástup sovětské ofenzivy a otevření západní fronty Spojenci nutil Luftwaffe postavit se také tomuto problému. Velké množství pancéřované pozemní techniky a neexistence účinné letecké zbraně pro její ničení nutily k vytváření nových, mnohdy velmi fantastických zbraní. Všechnož kanónové úpravy pro Ju 87, Hs 129 a Fw 190F se ukázaly jako neúčinné, zejména proti silnějším pancéřovým plátům. Při využití zkušeností s neřízenými raketami vzduch-vzduch, používanými proti formacím spojeneckých bombardérů, byly vyvinuty rakety vzduch-země označované jako Panzerschreck 1 a 2 a Panzerblitz 1 a 2. Oba typy raket byly nesené ve speciálních závěsnících pod křídly, u raket Panzerschreck (Ps) to bylo trubkovité vypouštěcí zařízení, sestavené do čtveřice či hroznů, zavěšené na standardních křídelních závěsnících.

Samotné Panzerschrecky sestávaly z granátu do ruční protitankové zbraně a elektricky odpalované rakety ráže 88 mm, s rychlostí 130 m/s (Ps 1), či 240m/s (Ps 2). Větší význam měly zřejmě rakety Panzerblitz (Pb) které se skládaly z protitankového granátu a elektricky odpalované rakety. Byly vypouštěny z roštů, umístěných na závěsných bodech pod křídly. Fw 190F-8 obvykle nosily max. 8 raket Pb 1 (ráže 80 mm) nebo Pb 2 (ráže 130mm) s rychlostí až 374 m/s.

Bojového použití se nové zbraně dočkaly na přelomu let 1944 a 1945, kdy jim byly postupně vyzbrojovány vybrané Staffel SG 1, 3, 4, 9, 10, 77 a 151. Některé z těchto jednotek je však nakonec nikdy nevyužily. První bojové použití Panzerblitzů je známo ze začátku roku 1945, kdy je použila SG 4 během operace Bodenplatte.

Rakety byly sporadicky používány během zimy a jara 1945, kdy problematické dopravní podmínky neumožňovaly zásobovat jednotky speciálními zbraněmi. Poslední použití raket Panzerschreck a Panzerblitz je zaznamenáno na jaře 1945 při snaze Luftwaffe zpomalit postup spojenců k Berlínu a do Českých zemí. Na letištích v Čechách, kde také mnohé Schlachtgeschwadern s Fw 190F-8 ukončily svou činnost, byly také po skončení války nalezeny některé opuštěné letouny s těmito raketami.

Letouny Fw 190F-8 se uplatnily i v dalších projektech, jako byla úprava pro nesení torpéd, či v roli mateřského letounu pro „Pucke-Pack“ s Ju 88, známého jako Mistel. V závěru války se staly i součástí zoufalého projektu jakýchsi pozemních „Rammjägerů“, zvláštního komanda Bienenstock, kde naštěstí nedosáhlo použití Fw 190F-8 většího významu.

Fw 190F-8 "Panzerschreck" 5./II./SG 77; May 1945 Pardubice, Czechoslovakia

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započatím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v době větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

lire soigneusement la fiche d' instructions avant d' assembler. Ne pas utiliser de colle ou de peinture à proximité d' une flamme nue, et aérer la pièce de temps en temps. Garder hors de portée des enfants en bas âge. Ne pas laisser les enfants mettre en bouche ou sucer les pièces, ou passer un sachet vinyl sur la tête.

Von dem Zusammensetzen die Bauanleitung gut durchlesen. Kleber und Farbe nicht nahe von offenem Feuer verwenden und das Fenster von Zeit zu Zeit Belüftung öffnen. Bausatz von kleinen Kindern fernhalten. Verhüten Sie, daß Kinder irgendwelche Bauteile in den Mund nehmen oder Plastiktüten über den Kopf ziehen.

INSTRUKTION SIGNS * INSTR. SYMBOLY * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL
VOLBA
FACULTATIF
NACH BELIEBEN
選択する

BEND
OHNOU
PLIER SIL VOUS PLAIT
BITTE BIEGEN
折る

OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR
FAIRE UN TROU
OFFNEN
穴を開ける

SYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ
MONTAGE SYMÉTRIQUE
SYMMETRISCHE AUFBAU
左右均等に組み立てる

NOTCH
ZÁŘEZ
L INCISION
DER EINSCHNITT
切る

REMOVE
ODŘÍZNOUT
RETIRER
ENTFERNEN
移す

APPLY EXPRESS MASK
POUŽIT EXPRESS MASK
NABARVIT PŘED SLEPENÍM
AND PAINT BEFORE
GLUING

PARTS

DÍLY

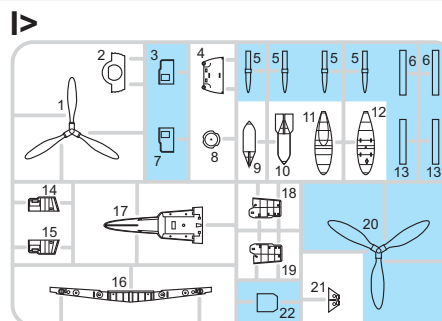
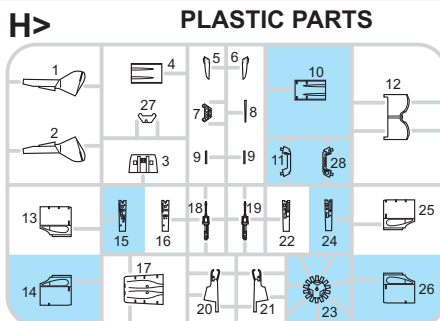
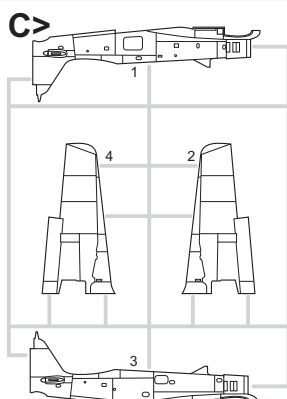
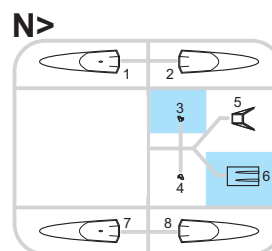
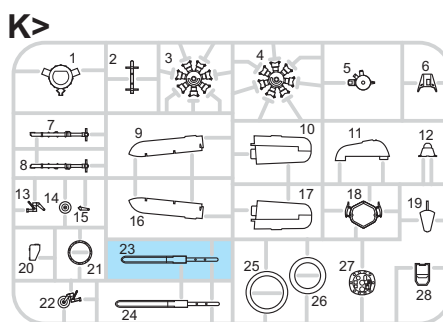
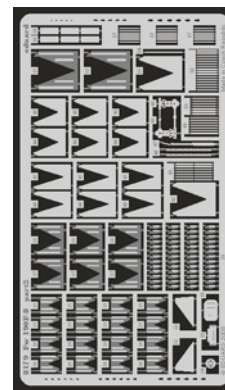
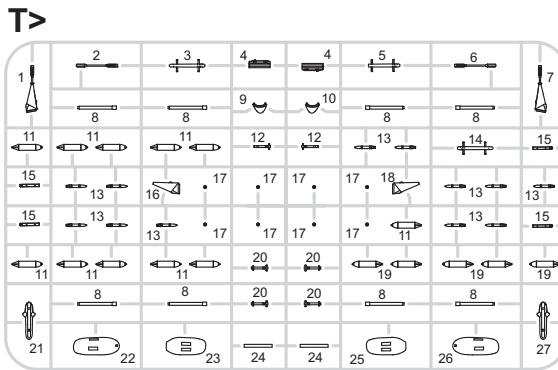
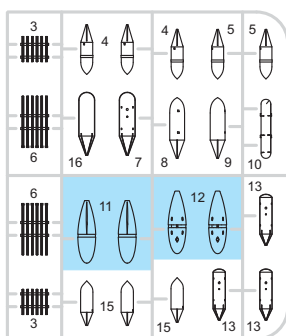
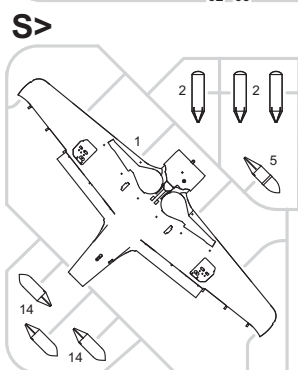
TEILE

PIÈCES

部品

eduard
MASKPE - PHOTO ETCHED
DETAIL PARTS

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

PEINTURE

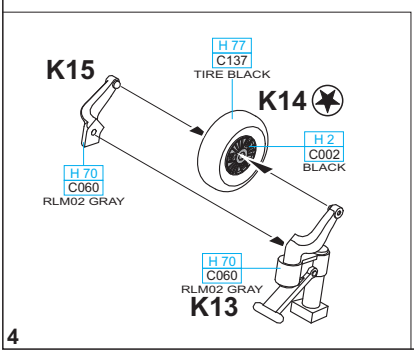
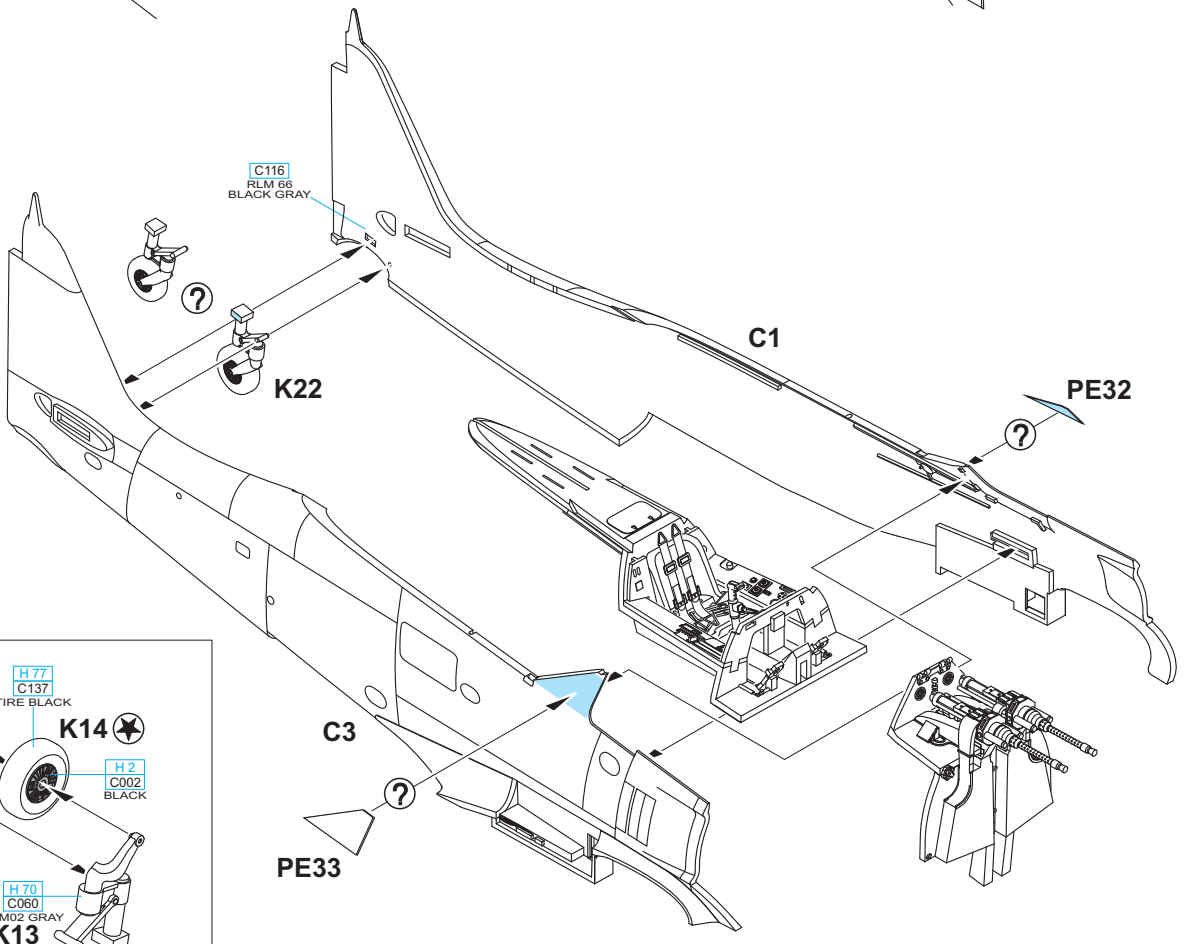
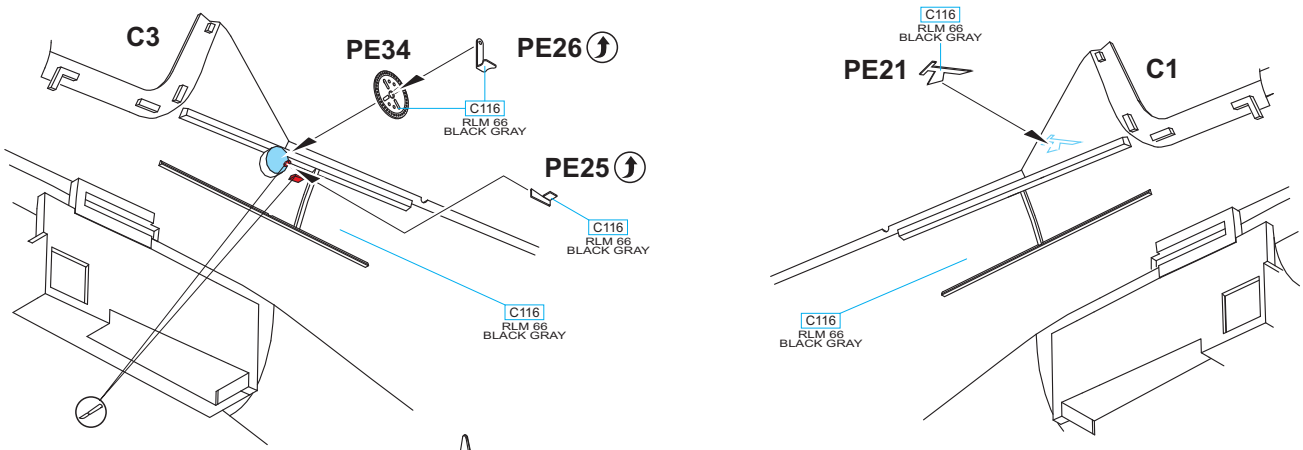
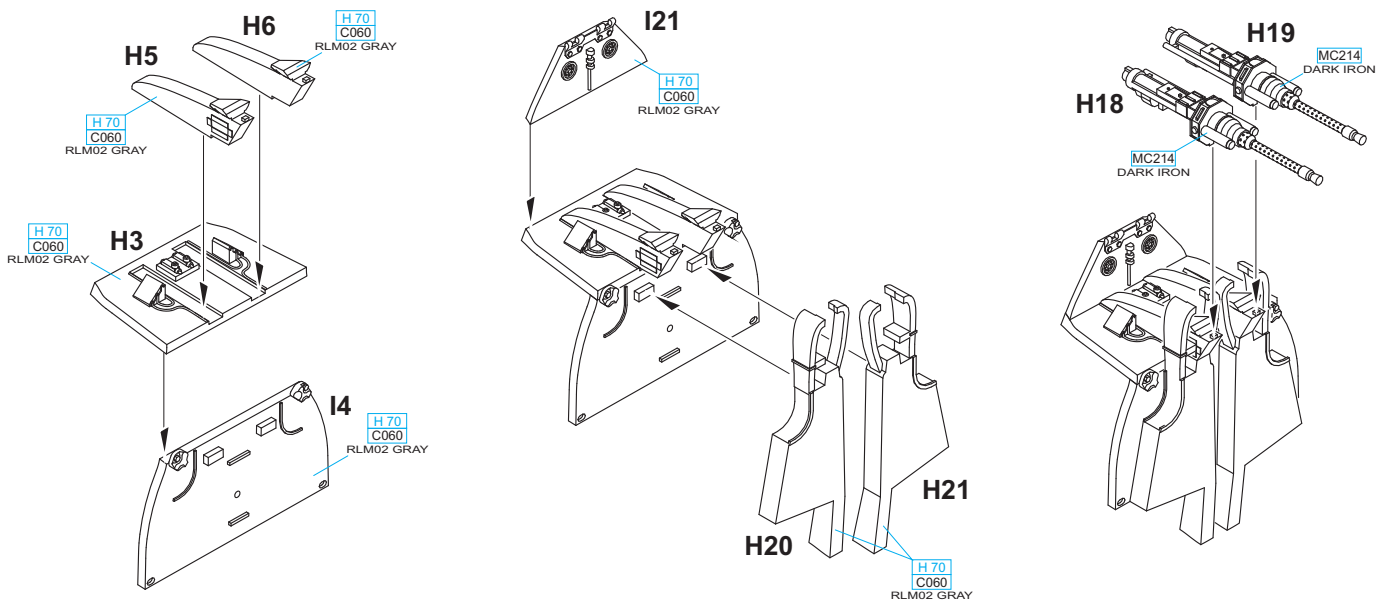

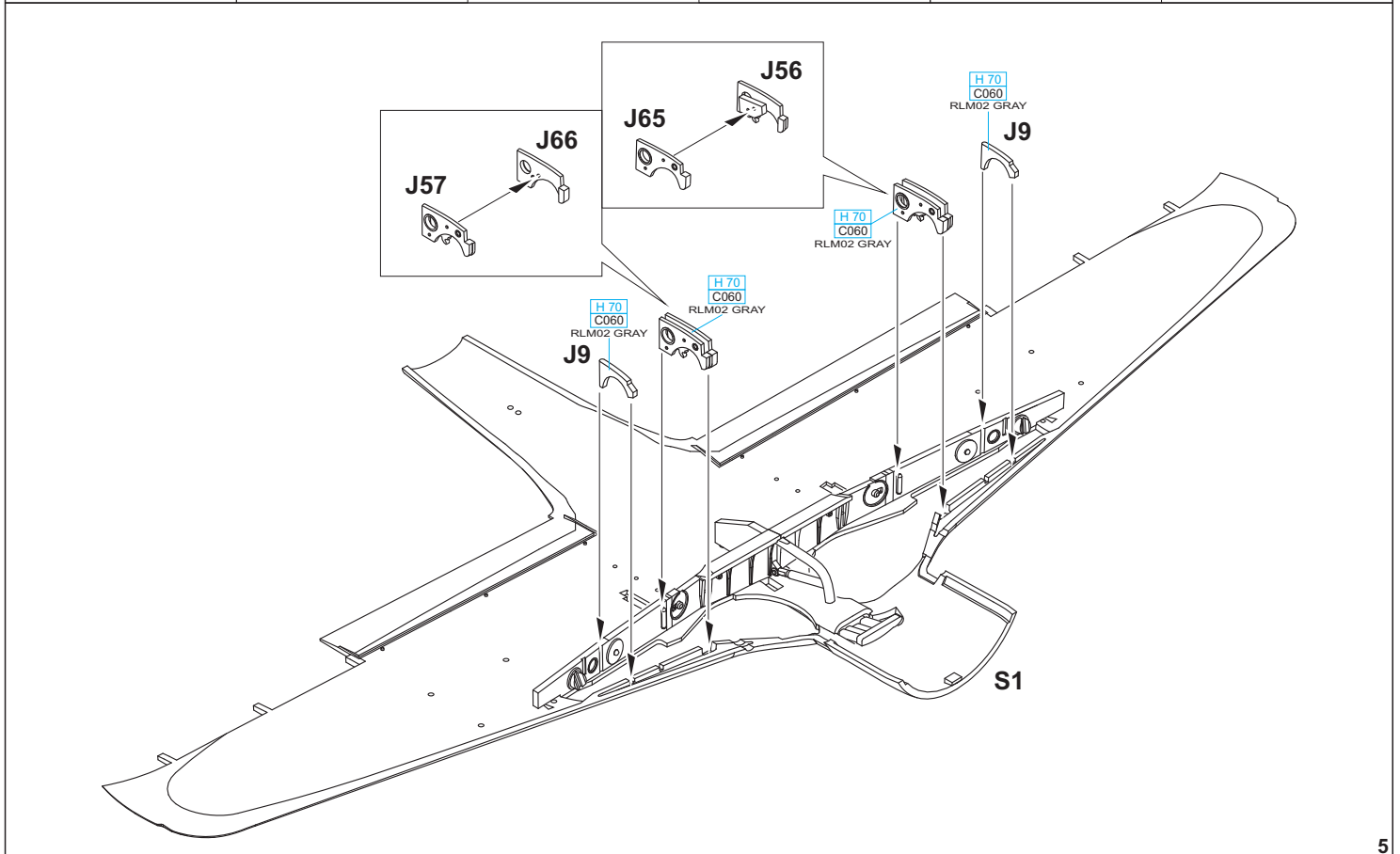
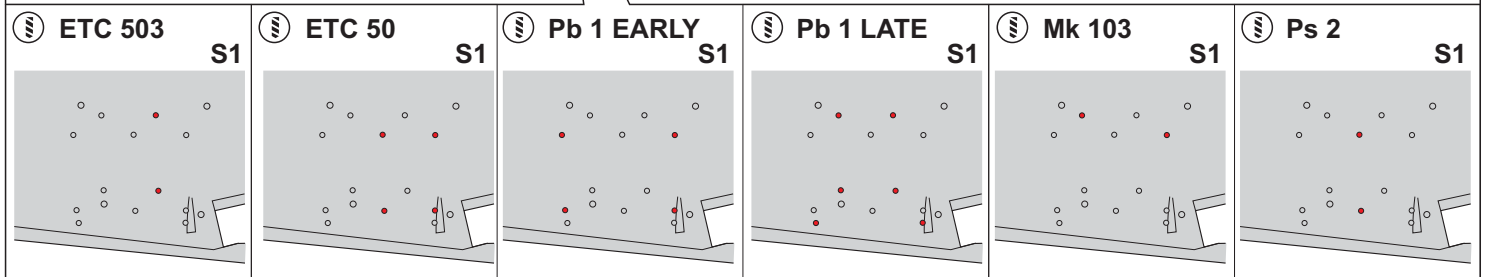
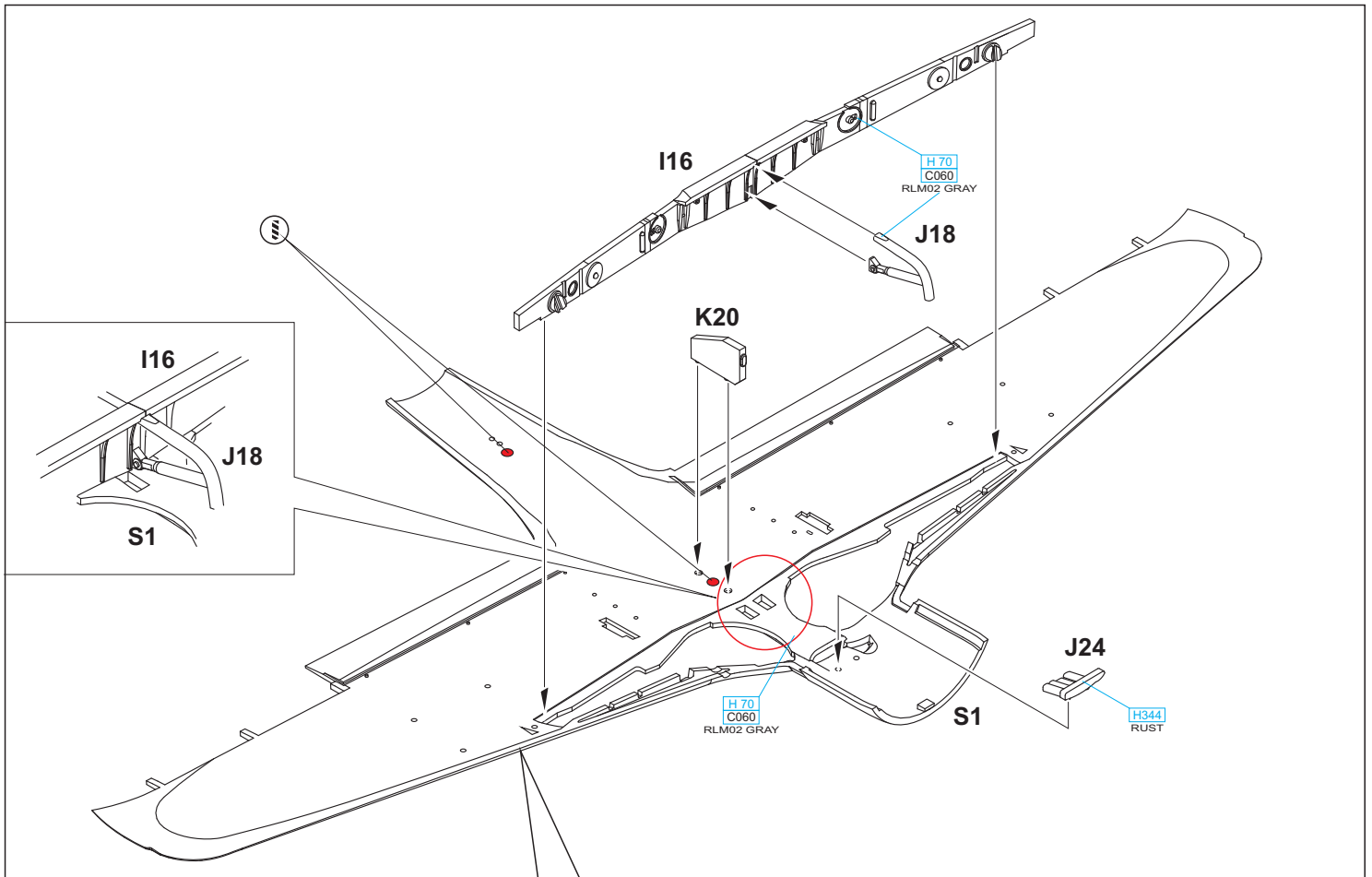
色

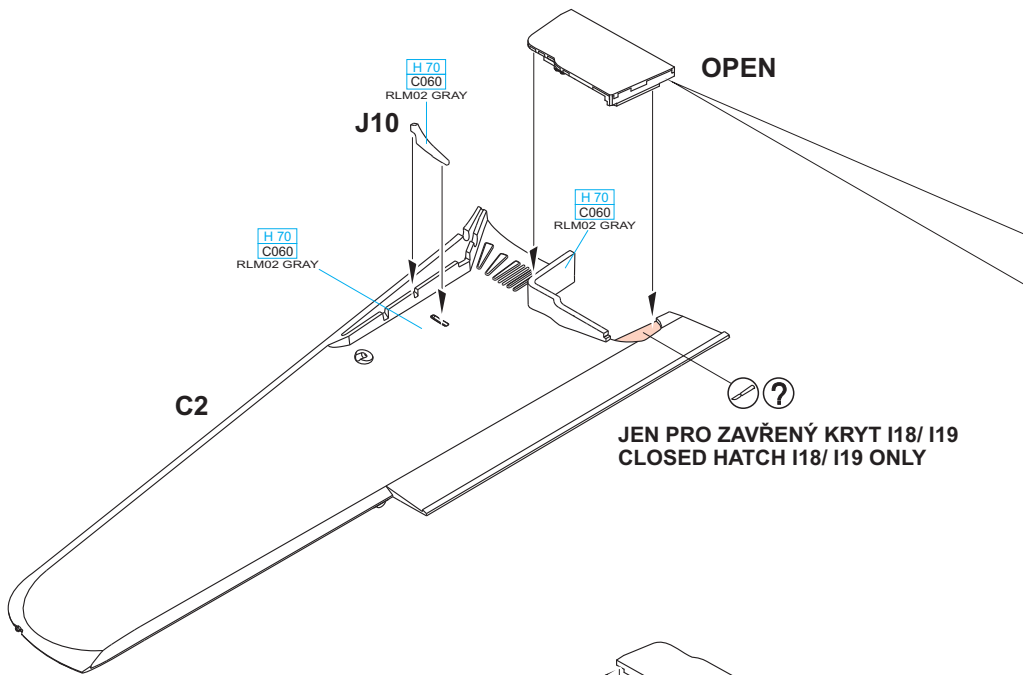
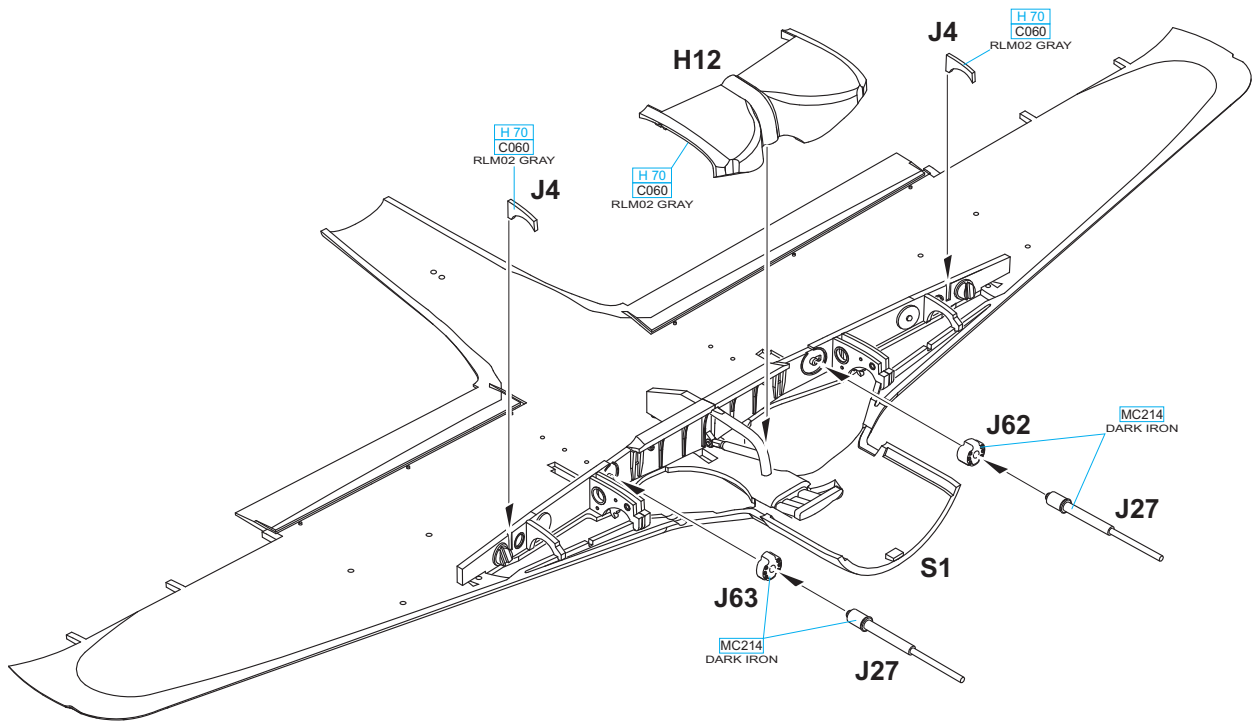
GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H 2	C002	BLACK
H 3	C003	RED
H 4	C004	YELLOW
H 7	C007	BROWN
H 8	C008	SILVER
H 11	C062	FLAT WHITE
H 12	C018	FLAT BLACK
H 47	C041	RED BROWN
H 65	C018	RLM70 BLACK GREEN
H 66	C019	SANDY BROWN
H 68	C036	DARK GREY
H 69	C037	RLM75 GRAY
H 70	C060	RLM02 GRAY
H 77	C137	TIRE BLACK

AQUEOUS	Mr.COLOR	
H 416	C416	RLM66 BLACK GRAY
H 417	C417	RLM76 LIGHT BLUE
H 80		KHAKI GREEN
H 344		RUST
H 420	C420	RLM80 OLIVE GREEN
H 421	C421	RLM81 BROWN VIOLET
H 423	C423	RLM83 DARK GREEN
	C116	RLM66 BLACK GRAY
	C117	RLM76 LIGHT BLUE
Mr.METAL COLOR		
MC213		STEEL
MC214		DARK IRON
MC218		ALUMINIUM
Mr.COLOR SUPER METALLIC		
SM01		SUPER CHROME

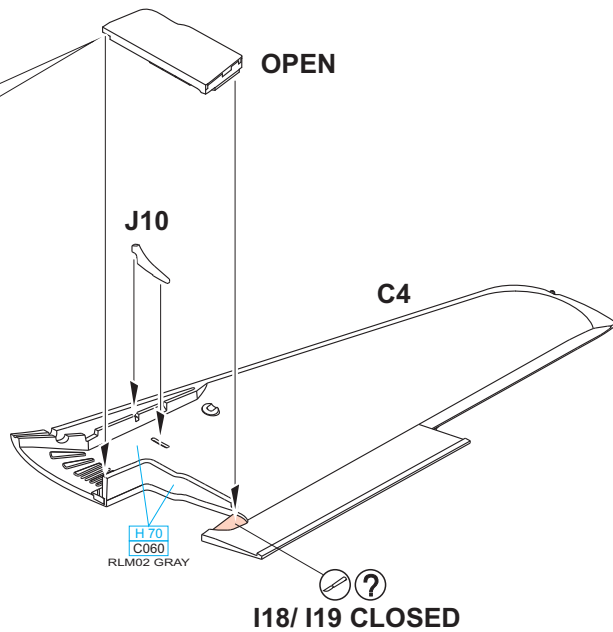
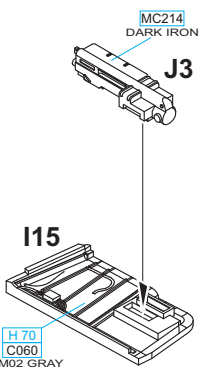

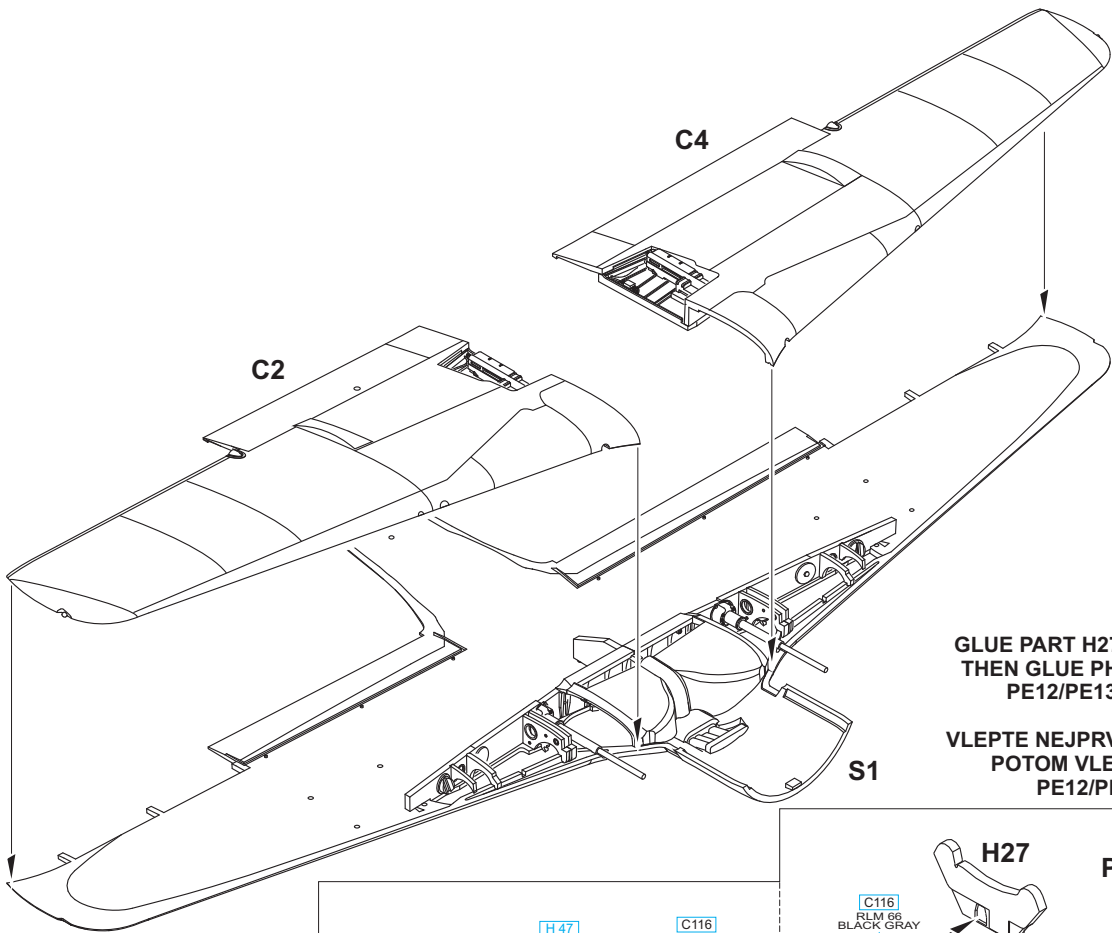
**NEINSTALUJTE DÍL J3
POKUD MÁ BÝT KRYT KANÓNU
I18/ I19 ZAVŘENÝ**

**DON'T USE PART J3
IF CANNON BAY HATCH I18/ I19
IS TO BE CLOSED POSITION**

**NEINSTALUJTE DÍL J3
POKUD MÁ BÝT KRYT KANÓNU
I18/ I19 ZAVŘENÝ**

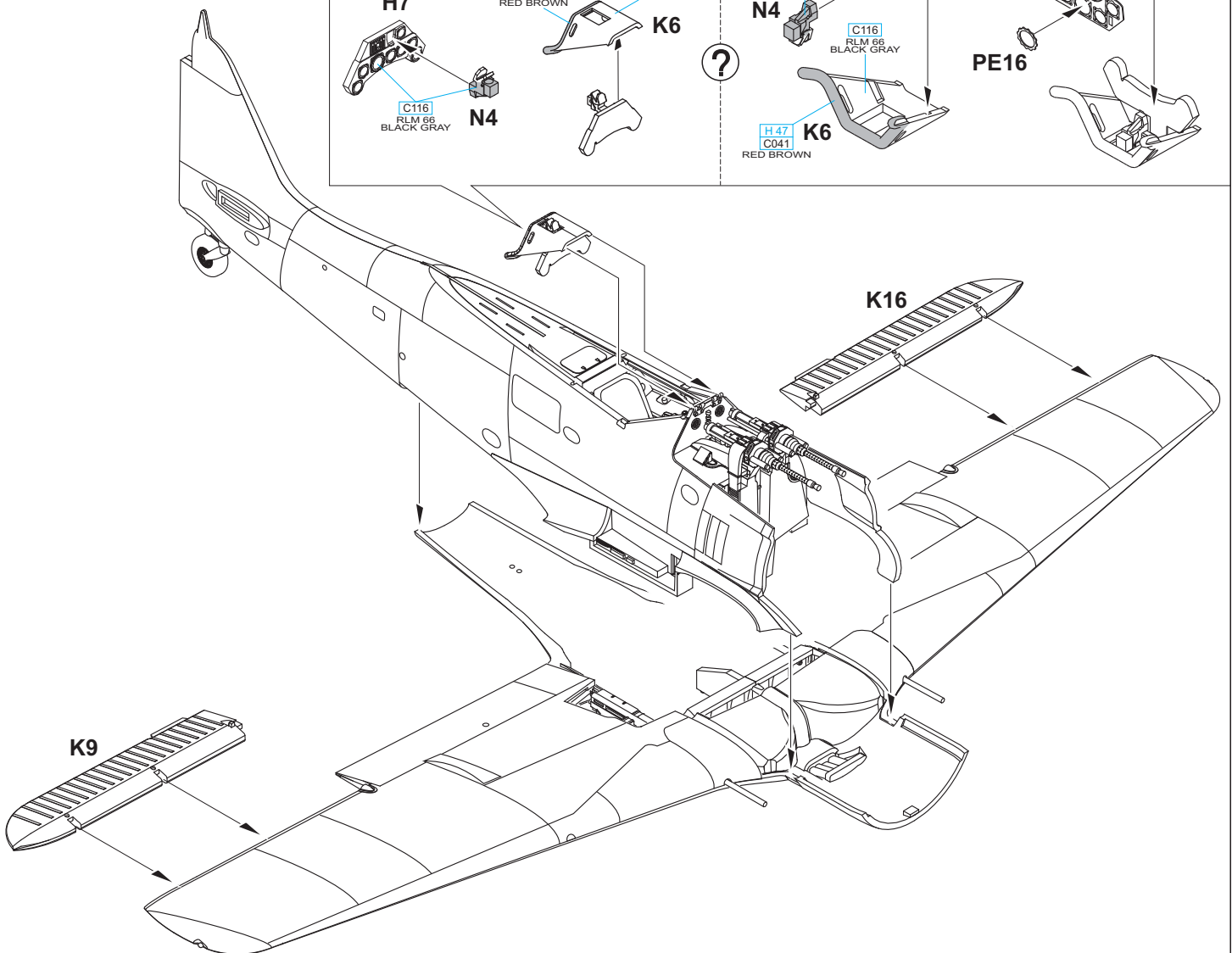
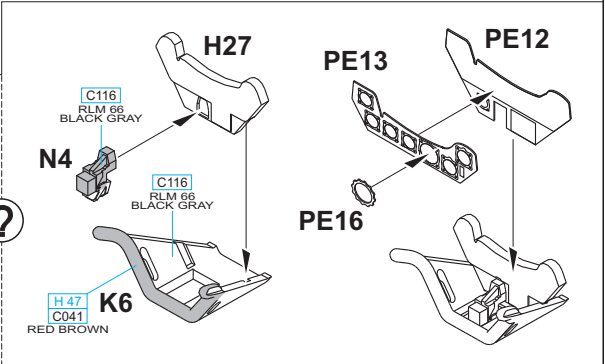
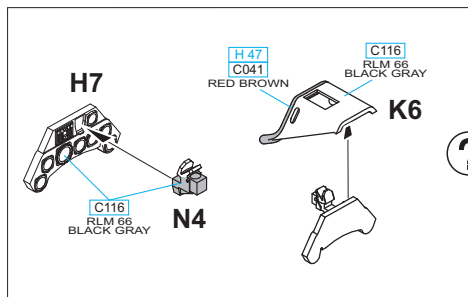
**DON'T USE PART J3
IF CANNON BAY HATCH I18/ I19
IS TO BE CLOSED POSITION**

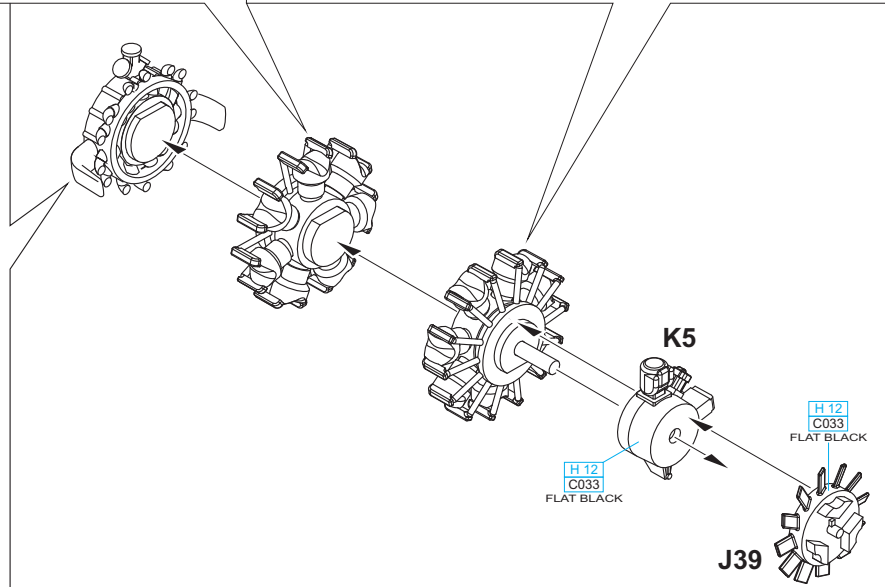
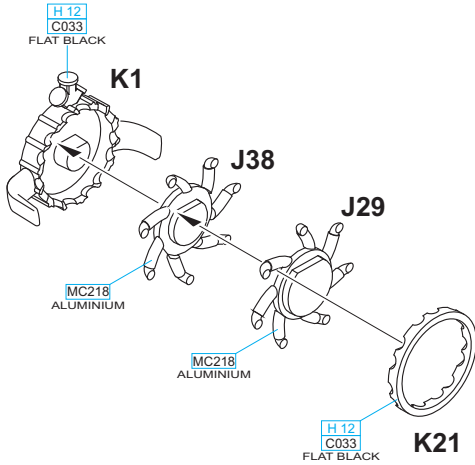
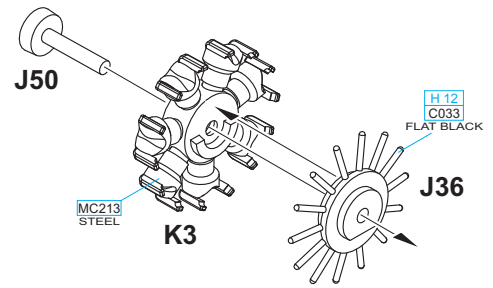
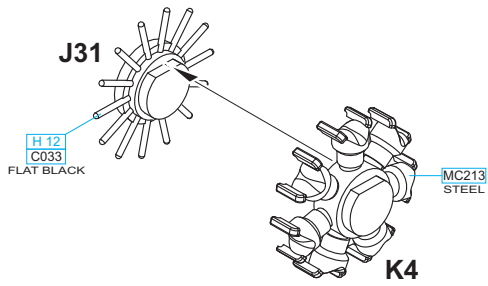

GLUE PART H27 INTO PART K6 FIRST,
THEN GLUE PHOTO-ETCHED PARTS
PE12/PE13 ONTO PART H27

VLEPTE NEJPRVE DÍL H27 DO DÍLU K6,
POTOM VLEPTE KOVOVÉ DÍLY
PE12/PE13 NA DÍL H27

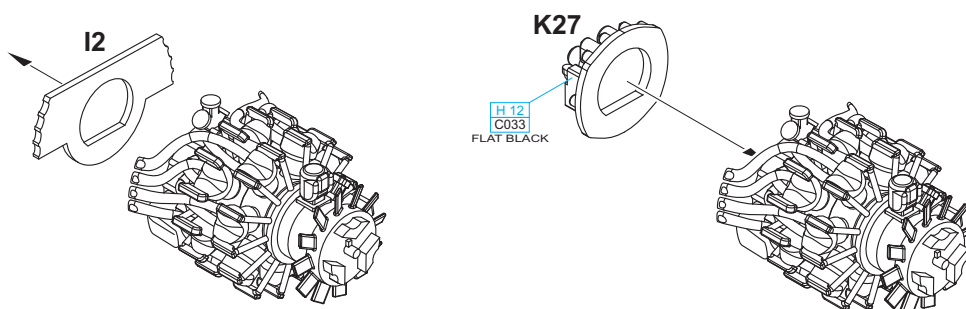
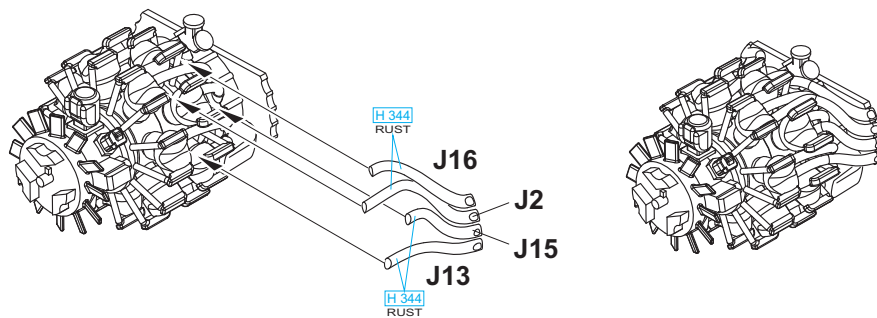
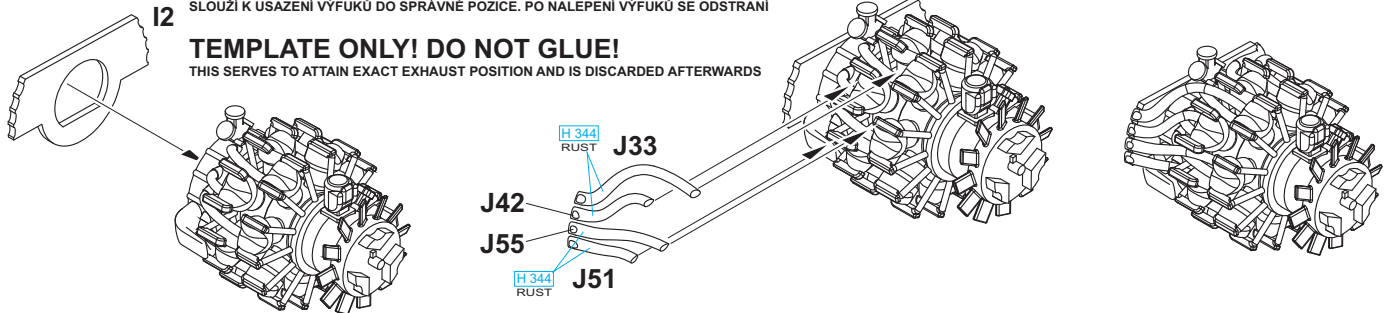

ŠABLONA! NELEPIT!

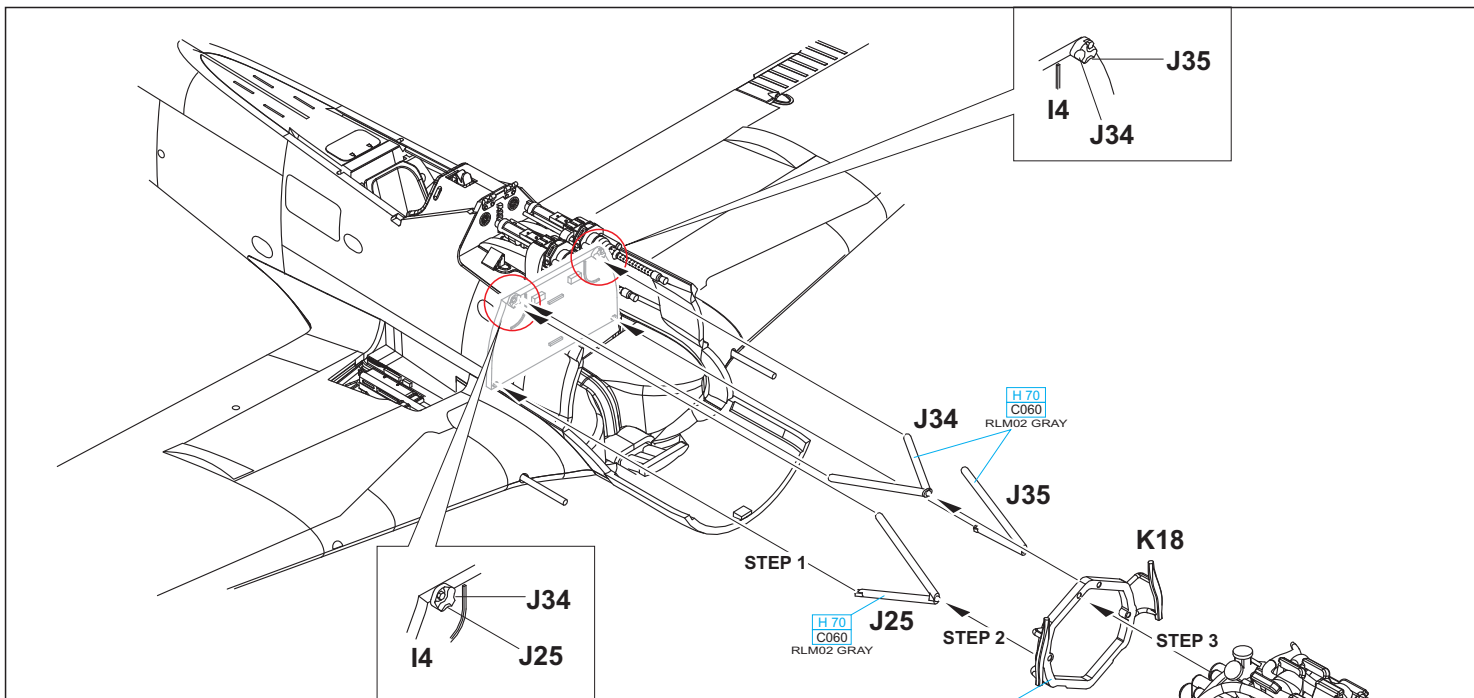
SLOUŽÍ K USAZENÍ VÝFUKŮ DO SPRÁVNÉ POZICE. PO NALEPENÍ VÝFUKŮ SE ODSTRANÍ

TEMPLATE ONLY! DO NOT GLUE!

THIS SERVES TO ATTAIN EXACT EXHAUST POSITION AND IS DISCARDED AFTERWARDS

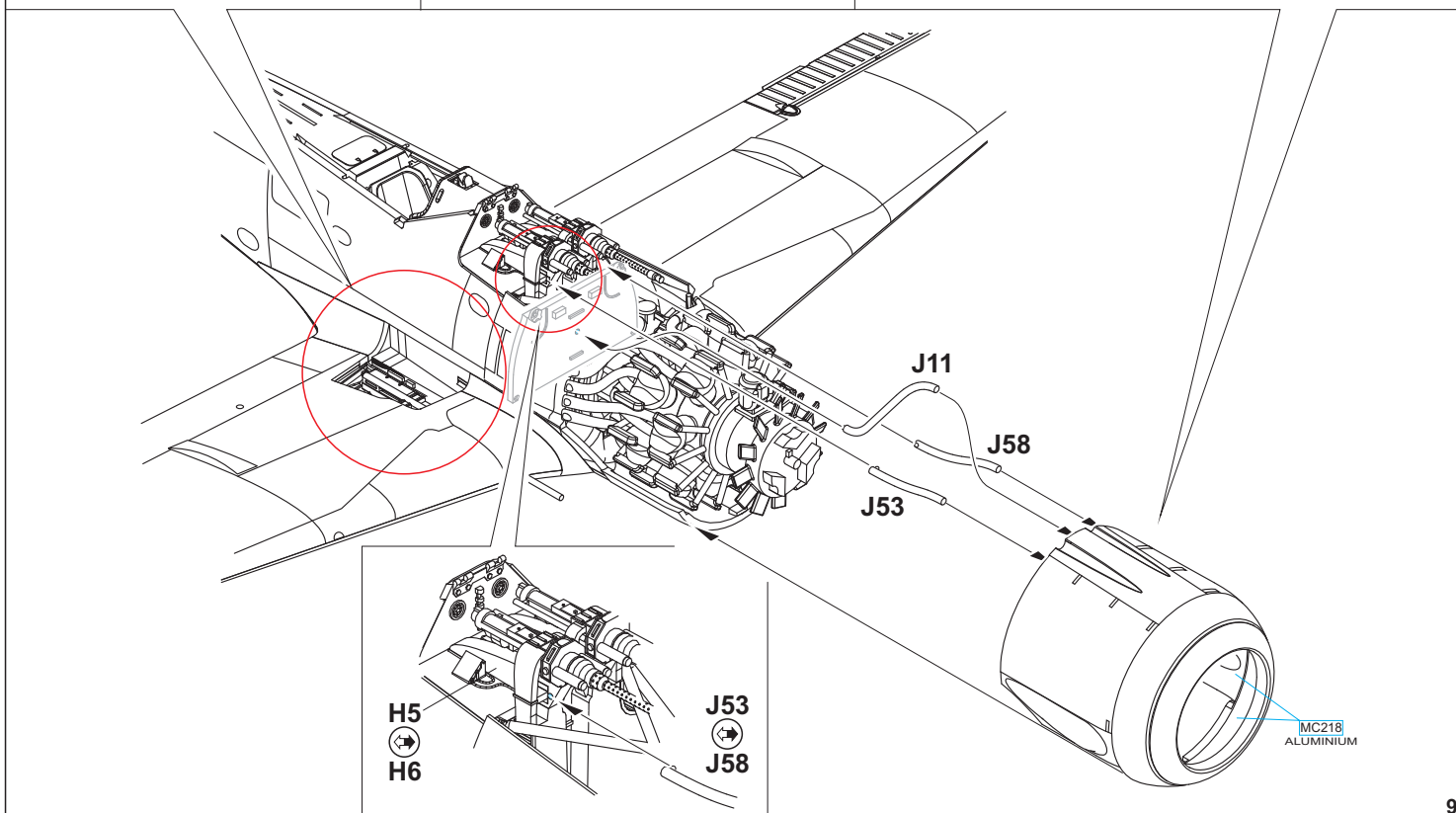
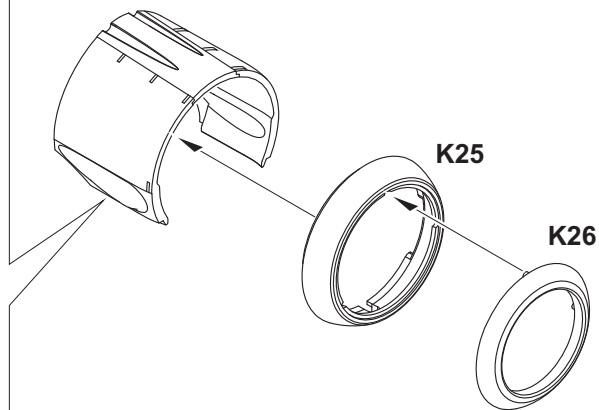
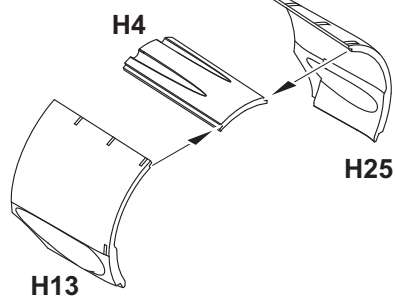
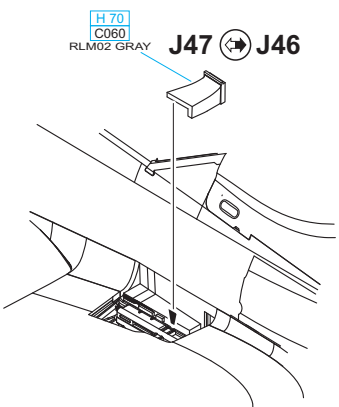

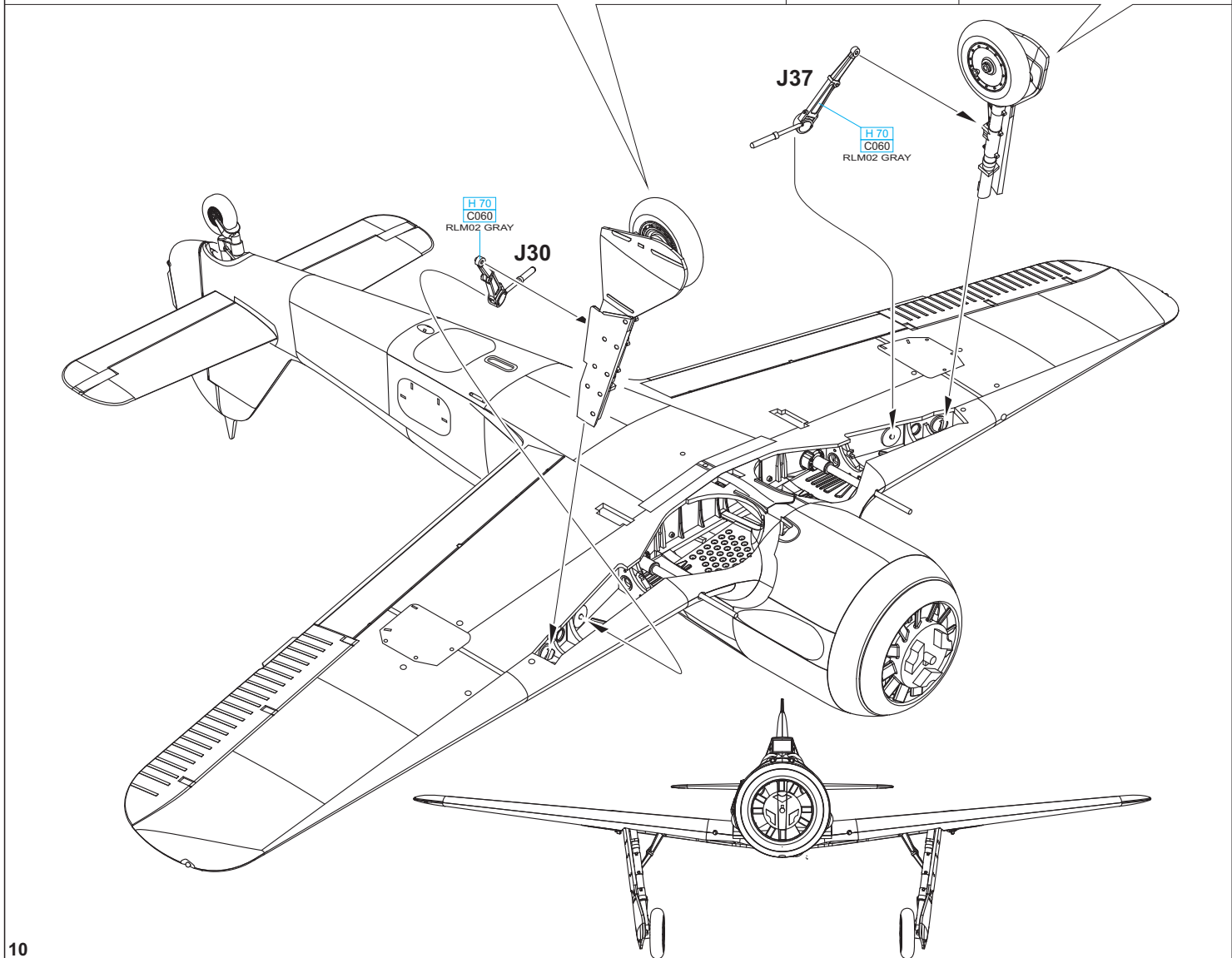
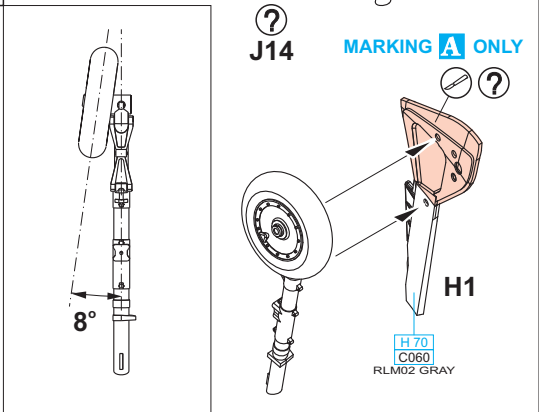
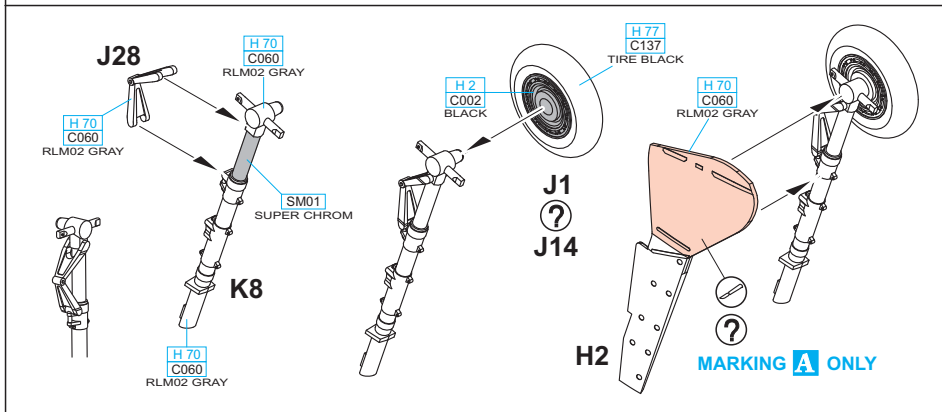
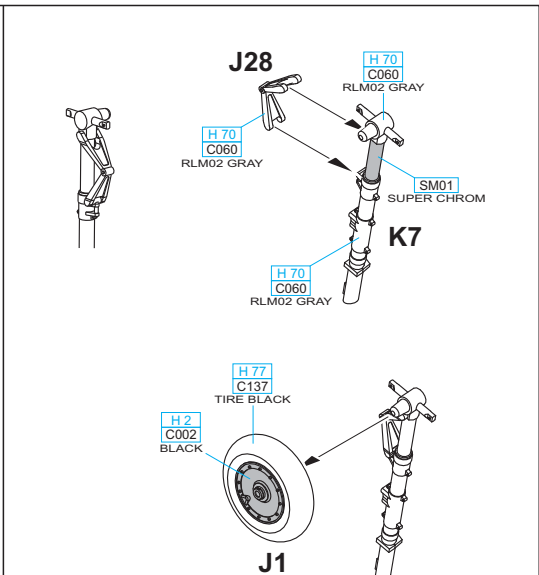
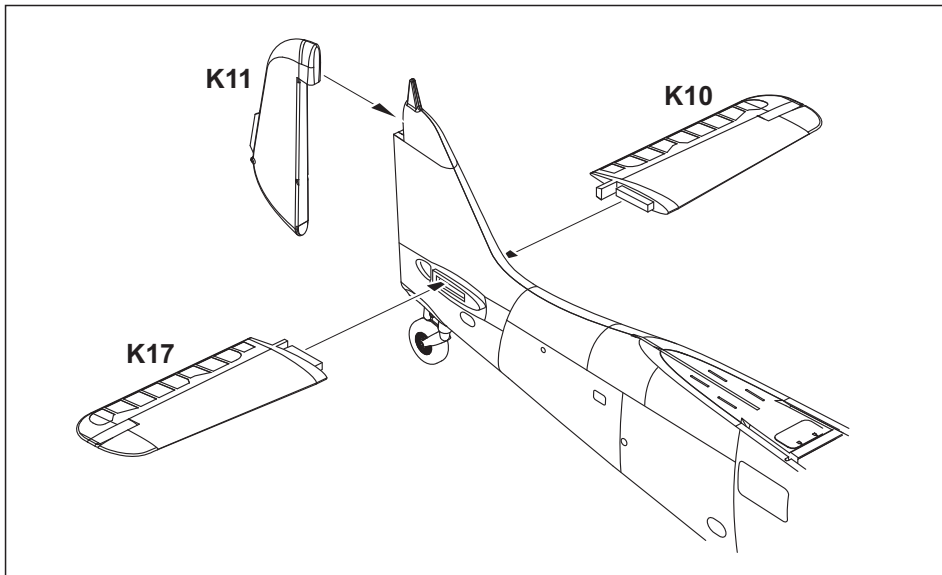

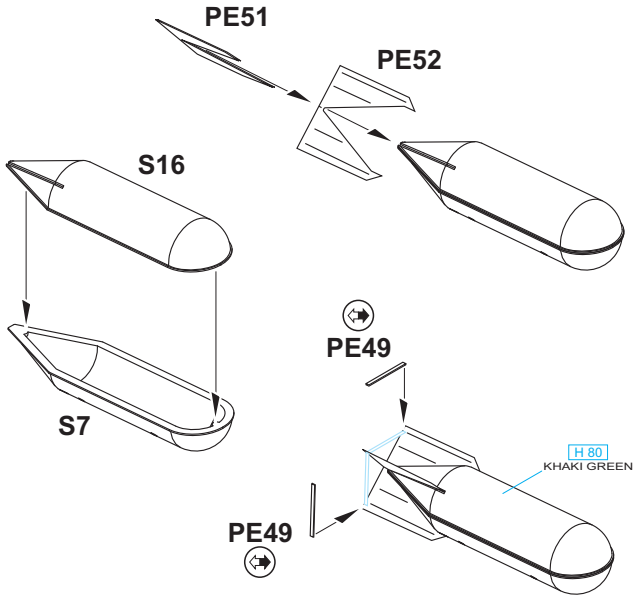
**NEINSTALUJTE
POKUD MÁ BÝT KRYT KANÓNU
I18/ I19 ZAVŘENÝ**

**DON'T USE
IF CANNON BAY HATCH I18/ I19
IS TO BE CLOSED POSITION**

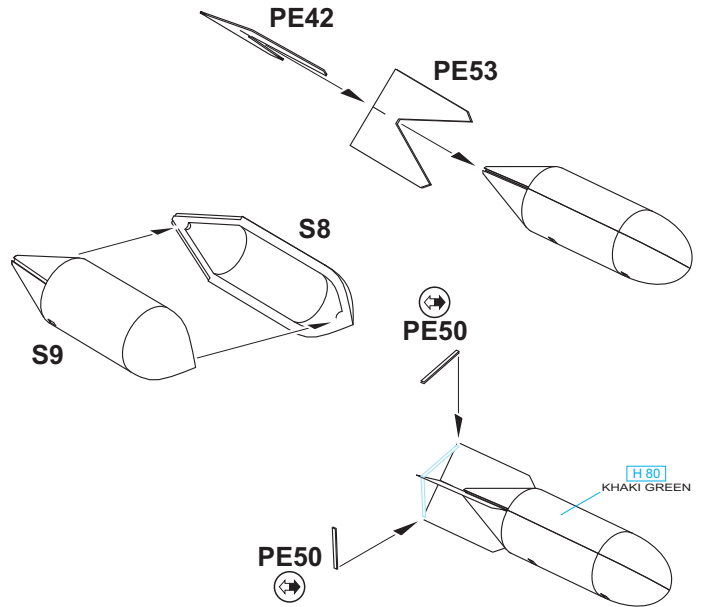

AB 500

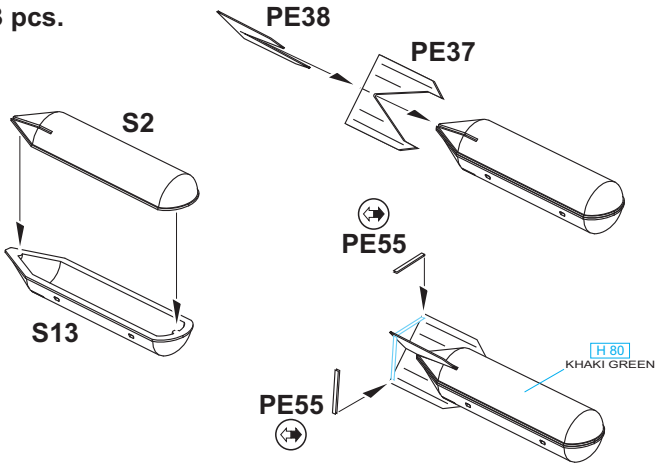

SC 500

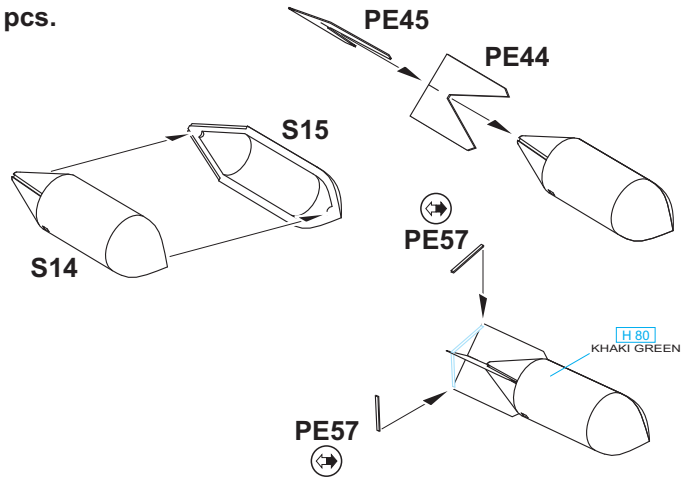
AB 250

3 pcs.

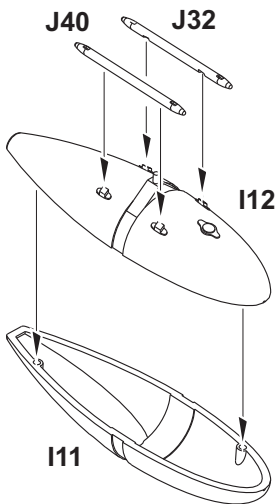

SC 250

3 pcs.

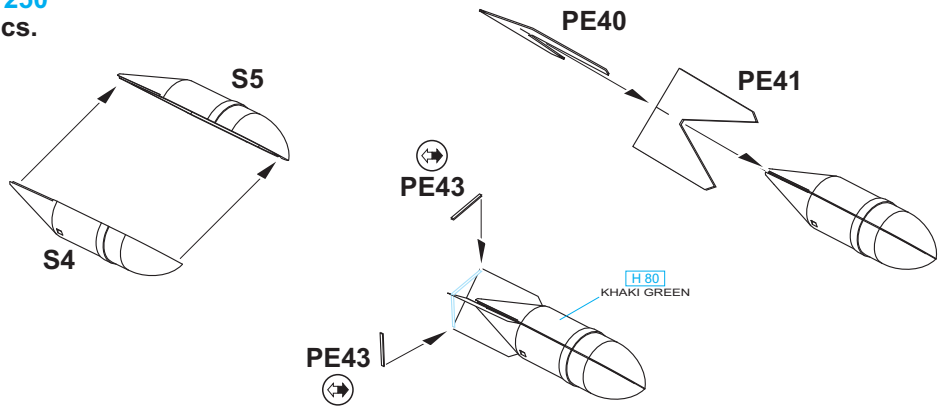

ADDITIONAL TANK

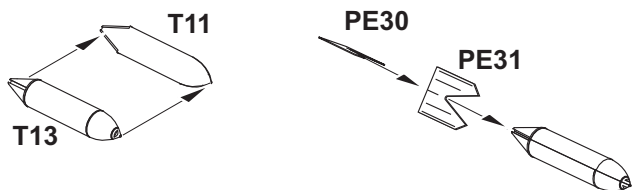
SD 250

3 pcs.

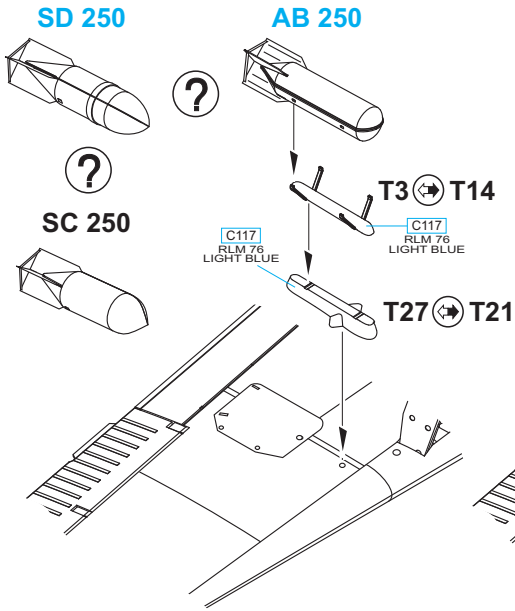

SC 50

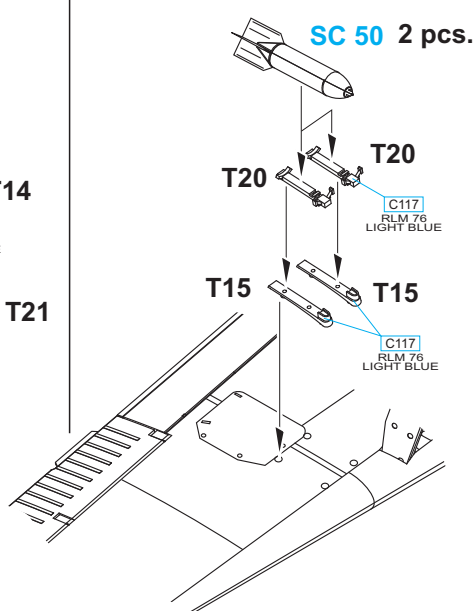
8 pcs.

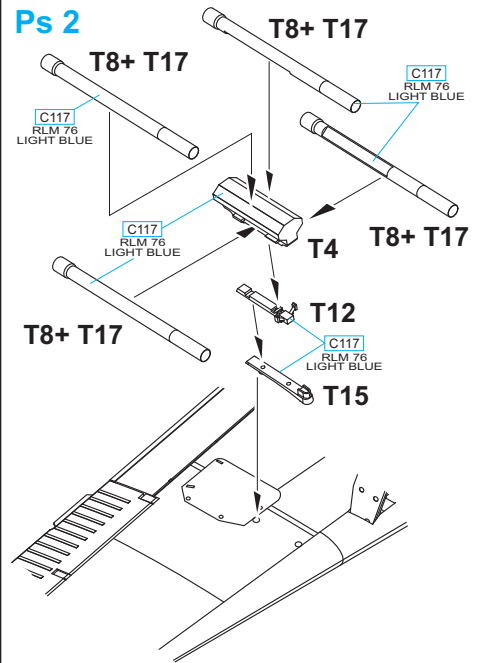
ETC 503

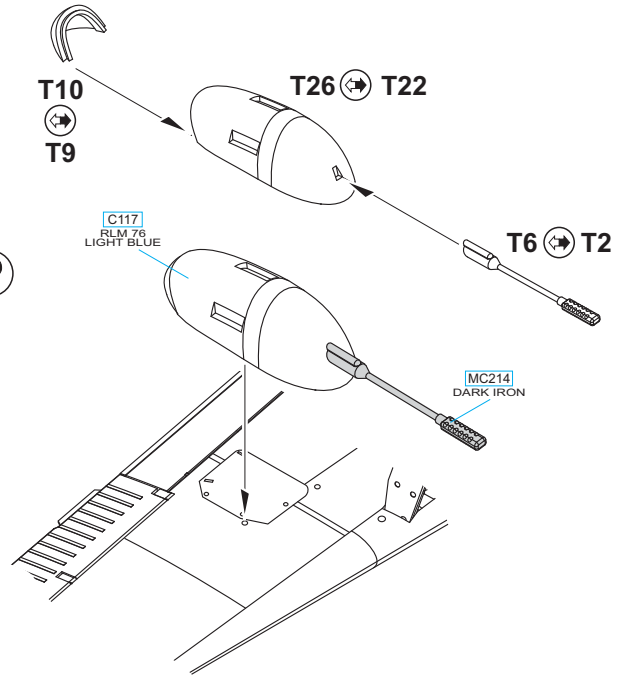
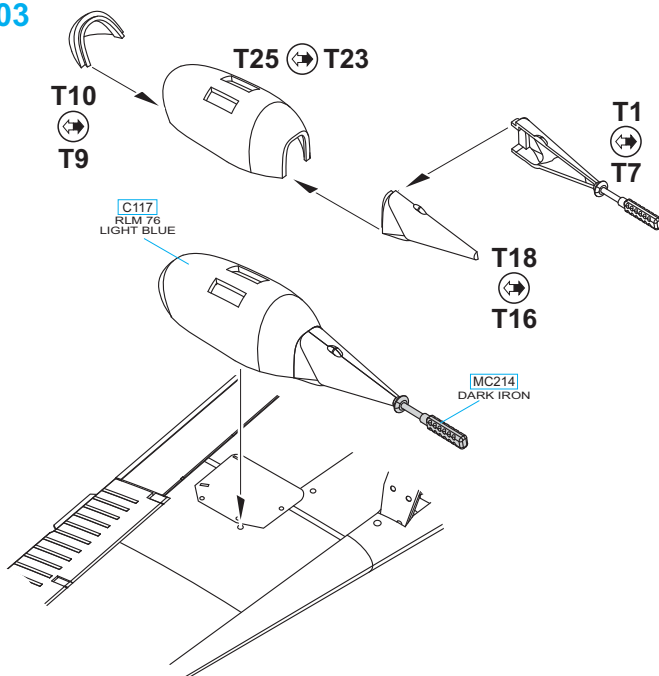
ETC 50

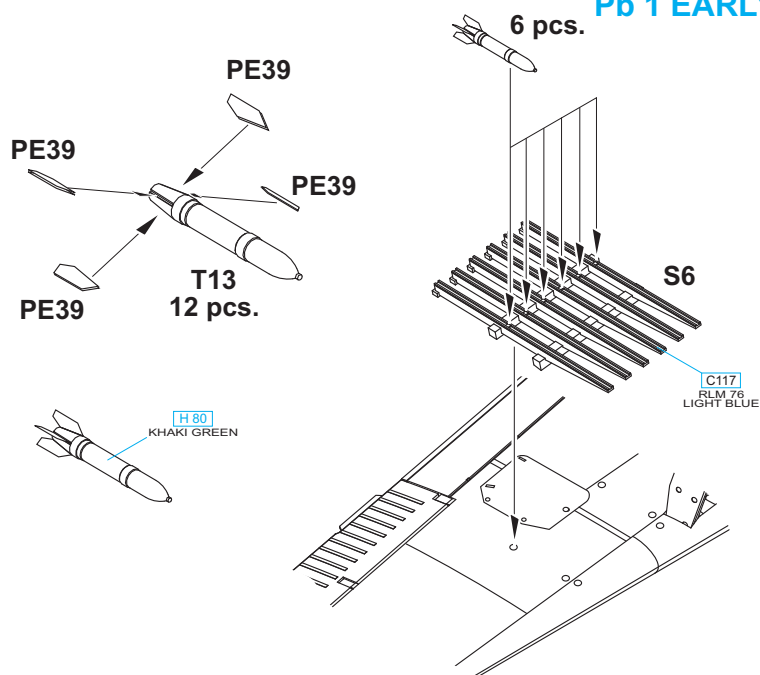
Ps 2

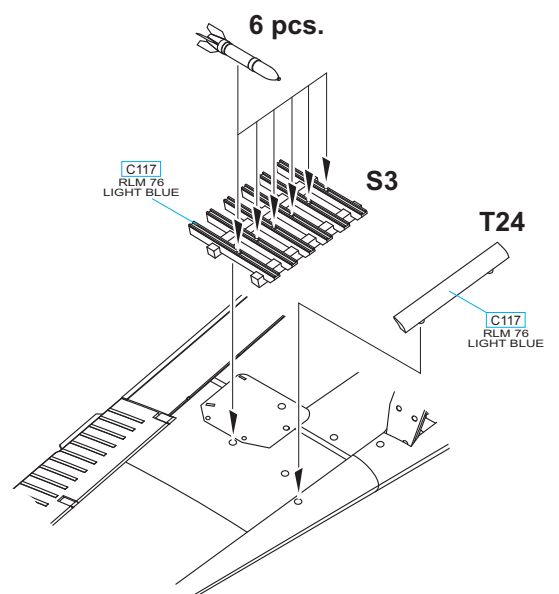
Mk 103

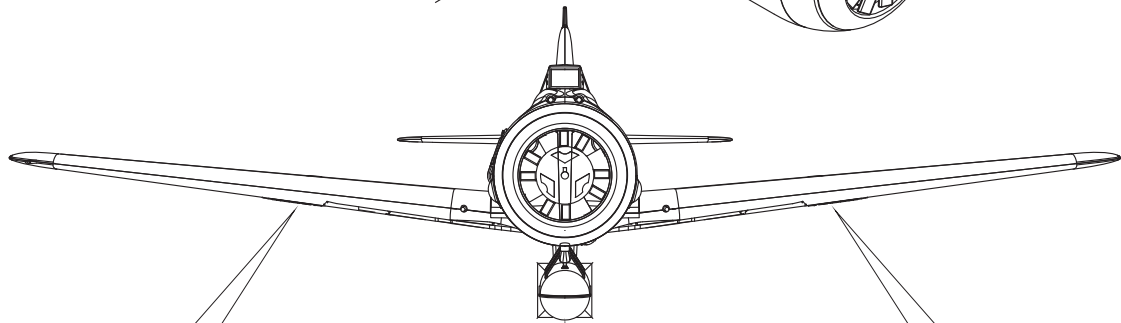
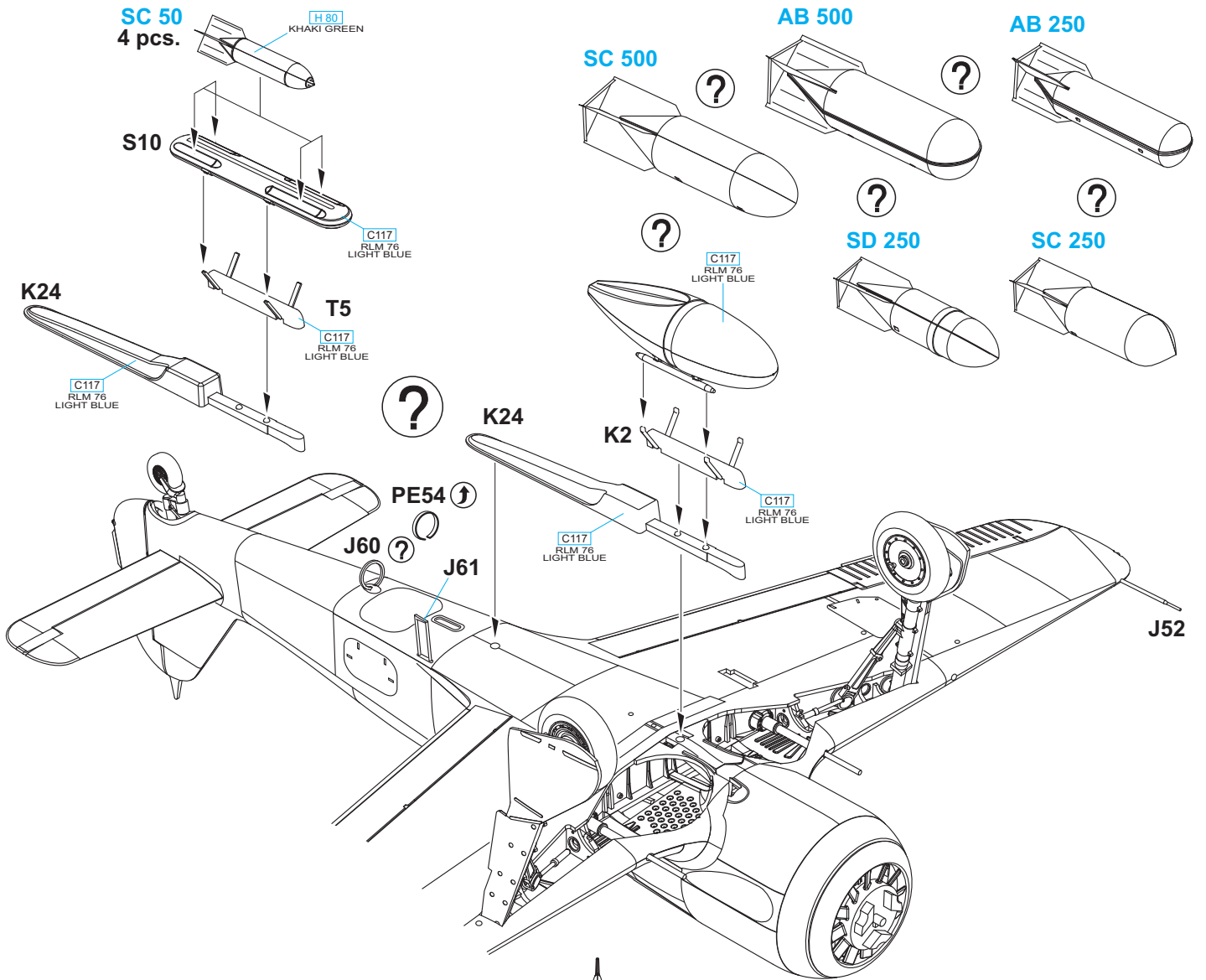

Pb 1 EARLY

Pb 1 LATE

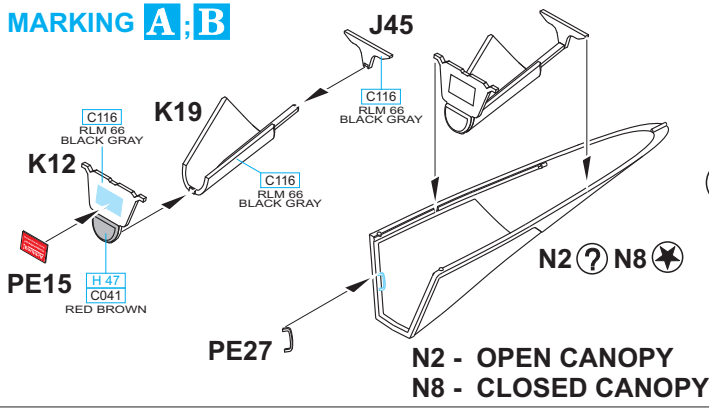

AB 250
SD 250
2x SC 50
Pb 1 EARLY
Pb 1 LATE
Ps 2
Mk 103 EARLY
Mk 103 LATE

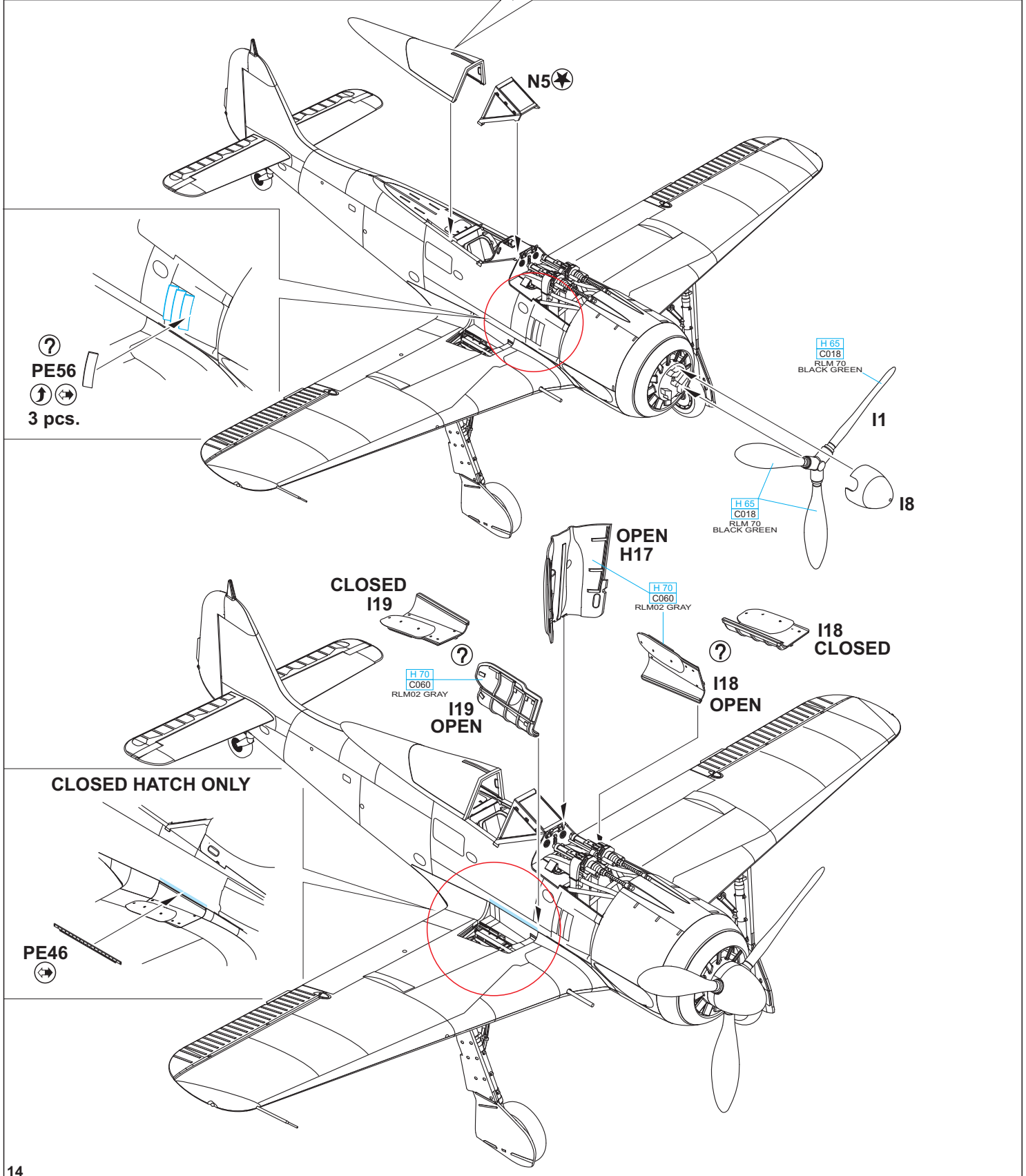
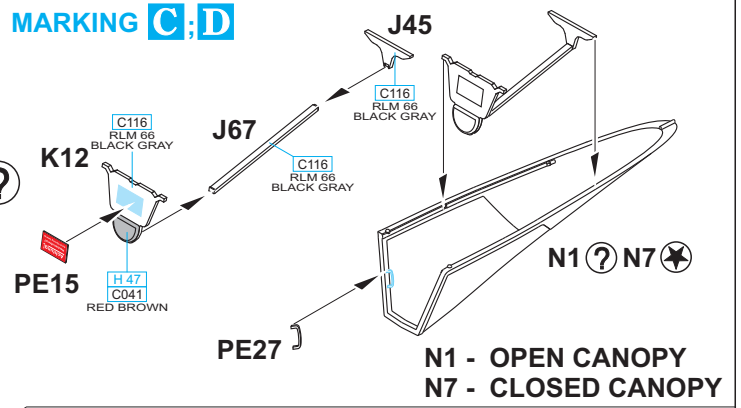
AB 500
SC 500
AB 250
SC 250
SD 250
4x CS 50
ADDITIONAL TANK

AB 250
SD 250
2x SC 50
Pb 1 EARLY
Pb 1 LATE
Ps 2
Mk 103 EARLY
Mk 103 LATE

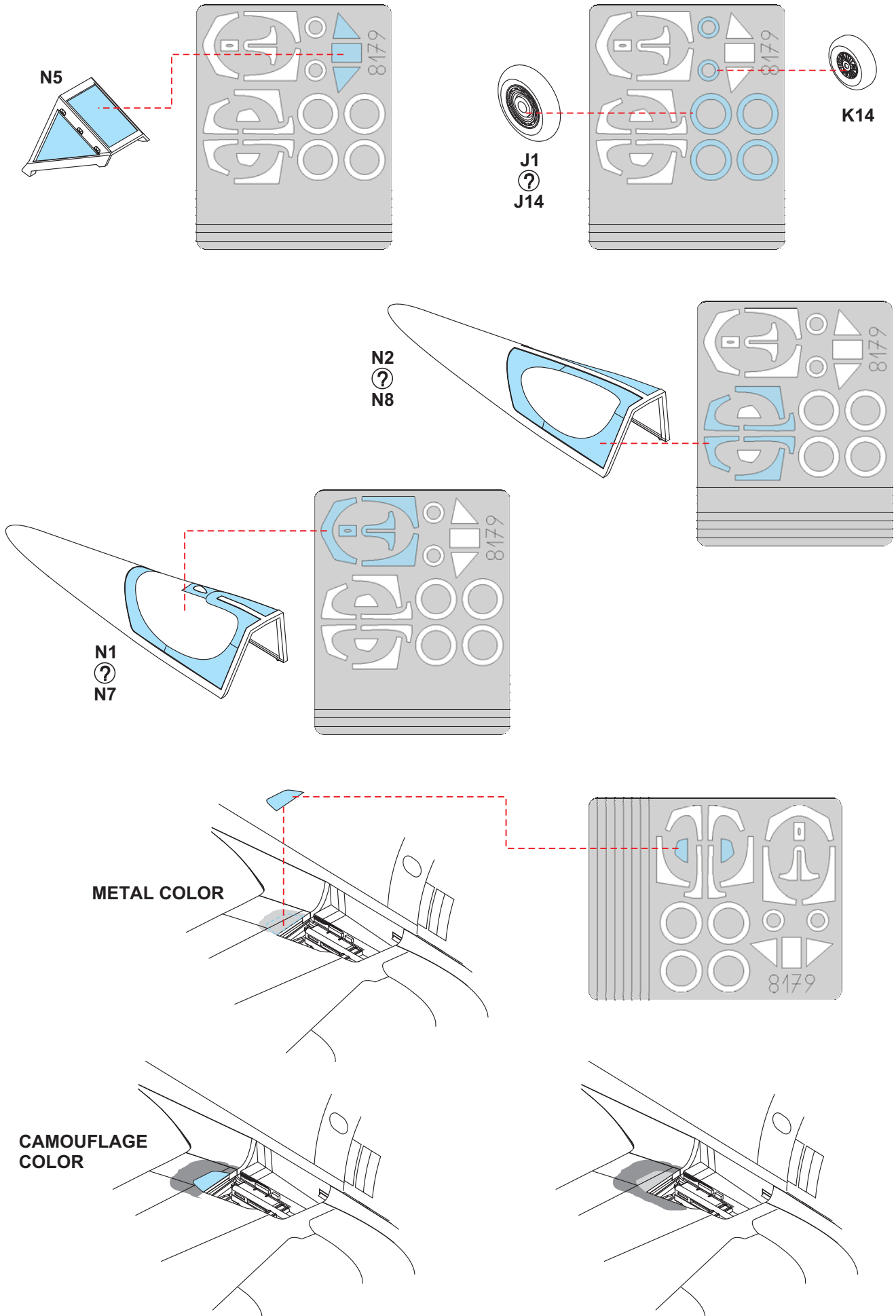
MARKING A;B

MARKING C;D

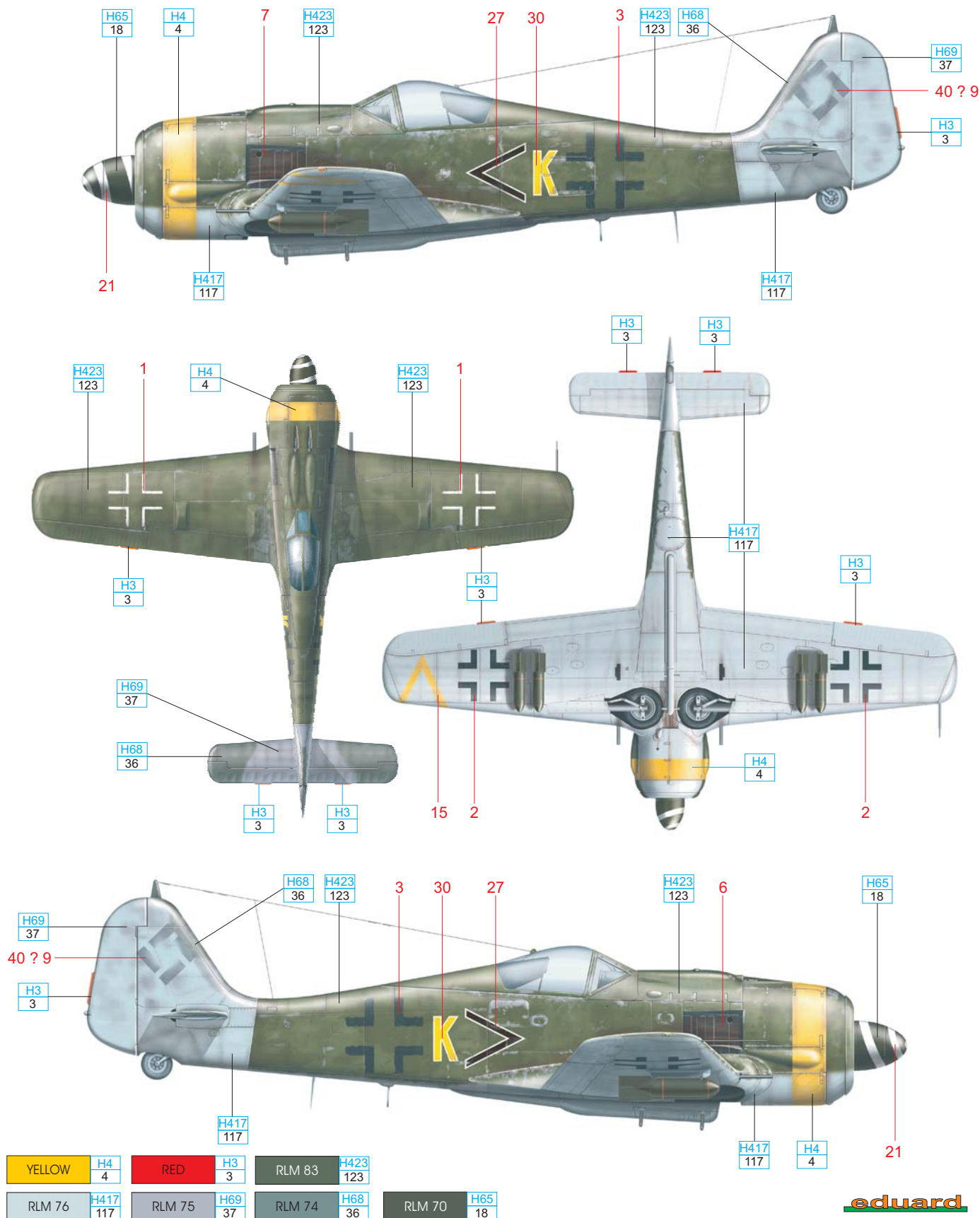
MASK APPLICATION GUIDE

A SG 10, Ceske Budejovice, Czechoslovakia, May, 1945

One of the abandoned aircraft left behind by Stab SG 10 and some of its Gruppe was this Fw 190F-8 marked Yellow 'K'. The plane carried some camouflage modifications of SG 10 seen at the end of the war. The upper surfaces were brushed over with dark green, RLM 83 or similar, in the field. This color also extended to the undersurfaces, and also partially obscured the national insignia on the fuselage and wing tops. After the application of this scheme, Yellow 'K' received a new tail section from a written-off Fw 190 sporting the more traditional grey scheme, and there was an inconsistency between the fuselage crosses and tail swastika. By May, 1945, the brushed on paint was well worn, and the identifier, in the form of a yellow stripe, adorned the cowling. Misinterpretations regarding this stripe led to variations in width and exact placement. For this profile, the most common placement within SG 10 was used. Worth noting is the absence of the wheel covers, removed in the field to reduce the accumulation of mud, and the use of ETC 50 racks for four 50kg bombs.

Jedním ze strojů, které Stab SG 10 a některé její Gruppe zanechaly na letišti v Českých Budějovicích, byl i Fw 190F-8 s označením „Žluté K“. Stroj nesl známky kamuflážních úprav některých strojů SG 10 v závěru války. Celé horní plochy byly v polních podmínkách štětcem přetřeny tmavě zelenou barvou RLM 83 nebo barvou velmi podobnou. Zelená tak dosahovala nepravidelně i do spodních ploch. Za své při tomto natírání vzalo z části i výsostné označení na trupu i horních hranách křídel. Po těchto barevných úpravách dostalo Žluté K náhradou za poškozené ocasní plochy nově, ze zničeného Fw 190 s klasikou šedo-šedou kamufláží. Také z toho důvodu je zde nesoulad ve stylu aplikovaných trámových křížů a svastiky. V květnu 1945 byla „štetcová“ zelená kamufláž již značně omšelá. Identifikační žlutý pruh „Jabo“ obkružoval motorový kryt. Nejednotné vykládání předpisu o tomto pruhu vedlo k různým aplikacím, pokud šlo o šíři pruhu i jeho polohu na přídi. Pro tento profil byl žlutý pruh zrekonstruován podle nejčastějšího výskytu v rámci SG 10. Za povšimnutí stojí odstranění spodních krytů kol hlavního podvozku, což mělo zabránit provozním obtížím na rozbahněných letištích. Letoun nesl pod křídly závěsníky ETC 50 pro čtyři 50 kg pumy.

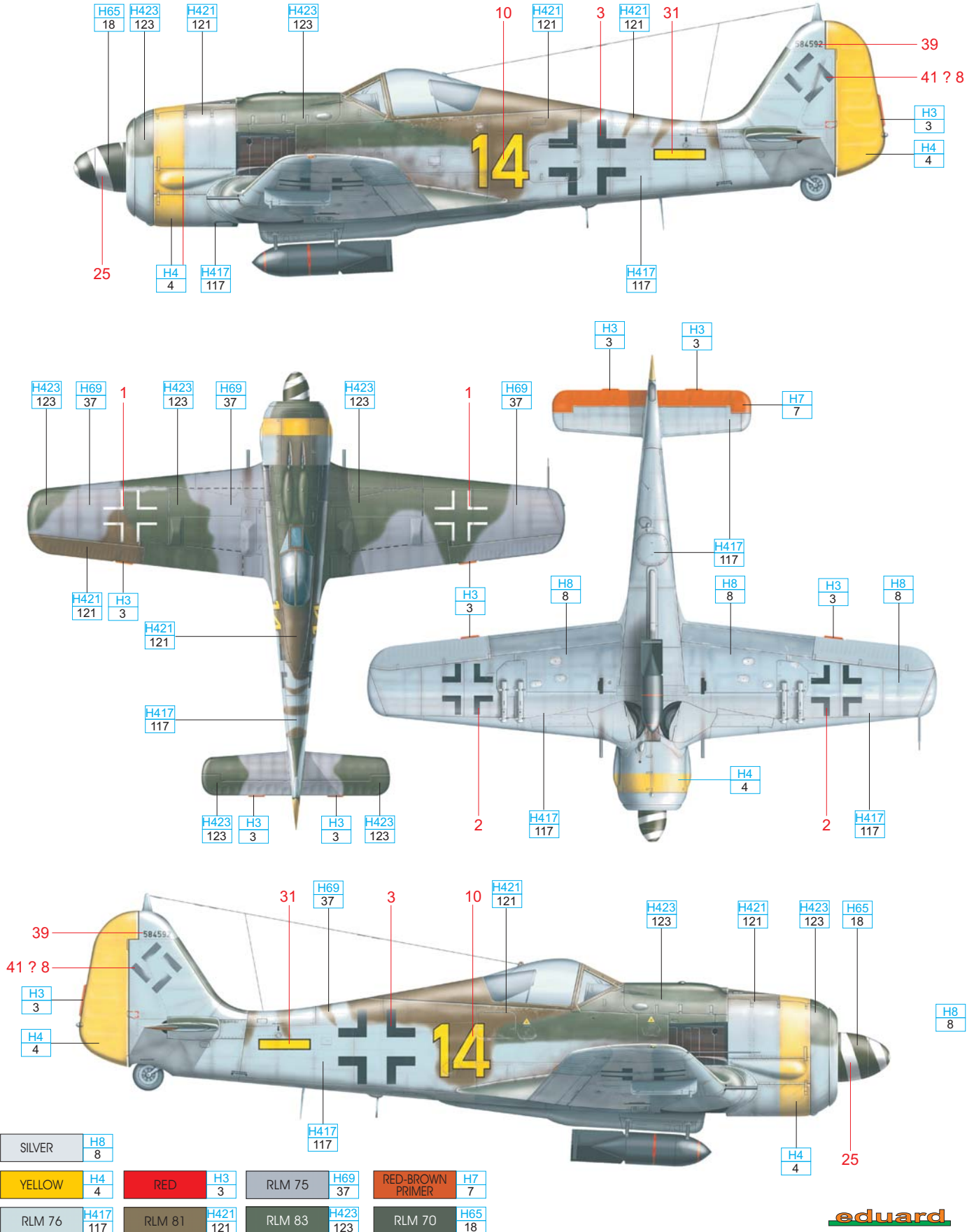

B W.Nr. 584592, Neubiberg, Germany, May, 1945

Yellow '14', belonging to II. Gruppe SG 2 or SG 10, and abandoned at Neubiberg, represents an example of the Fw 190F-8 from the final production series. Upper surfaces were camouflaged in RLM 75/76/81/83, while the undersides were painted in the common RLM 76, but not covering the entire lower wing surface. As was the practice with The Fw 190D-9 at the end of the war, RLM 76 was applied from the leading edge to mid wing, with no paint in the rear half of the wing. Landing flaps, ailerons and the bottom fuselage were also in RLM 76. The bottom side of the rudder, which was fabric covered, was unpainted primer, in its usual red-brown color. The cowling sported a yellow stripe, a Luftwaffe identifier for ground attack aircraft.

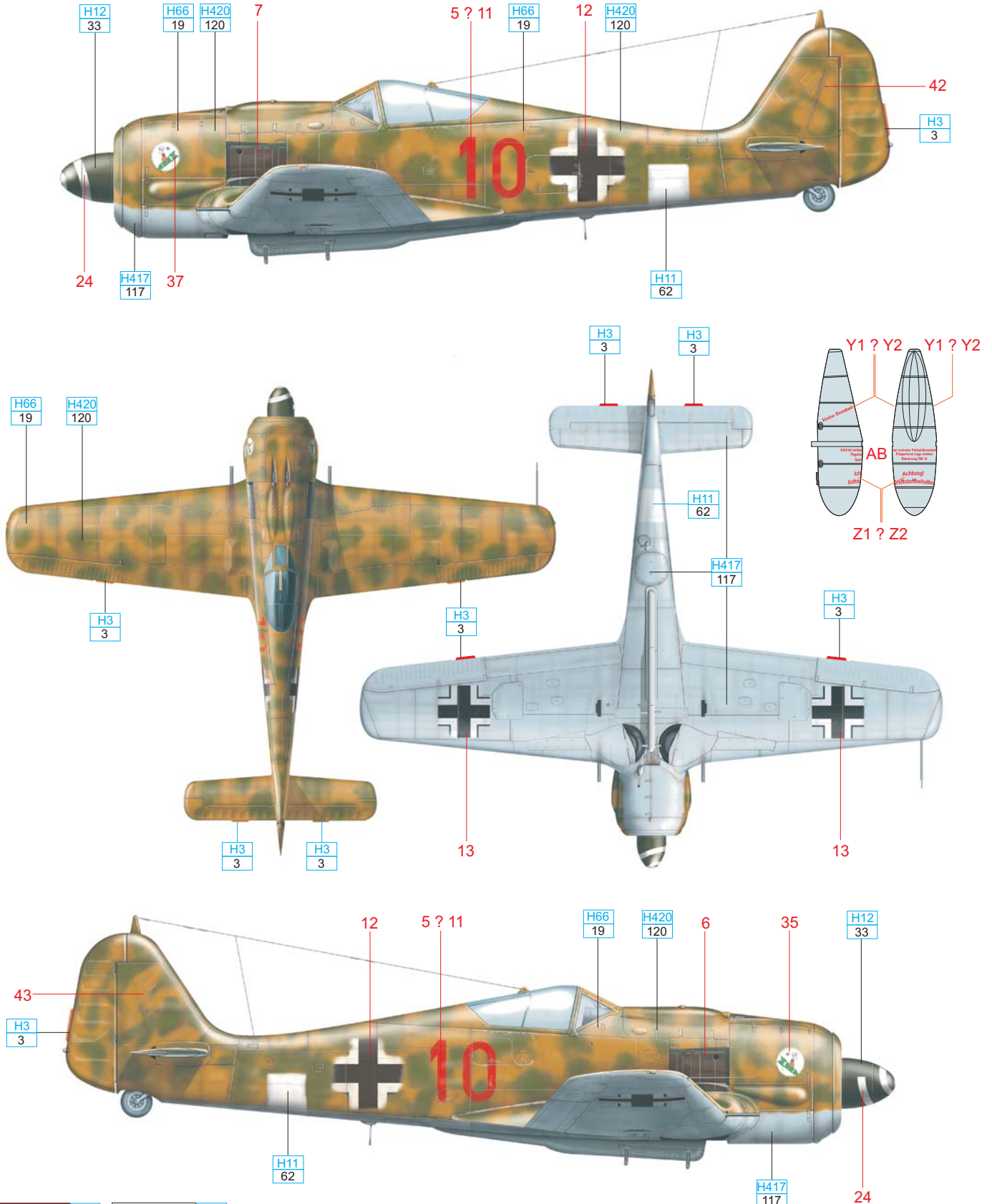
Žlutá '14', patřící II. Gruppe SG 2 nebo SG 10 a zanechaná na konci války příslušníky Luftwaffe na základně v Neubibergu, představuje podobu Fw 190F-8 posledních výrobních sérií. Horní plochy tvořila pole barev RLM 75/76/81/83, zatímco spodní měly nástřik původně používané RLM 76. Ne však celé. Obdobně, jako např. u Fw 190D-9, vyrobených v závěru války, byla část spodních ploch křídla ponechána v barvě kovu. Letoun má na spodní straně křídla aplikovanu RLM 76 pouze od náběžné hrany do poloviny křídla, zadní část je bez nátěru. Vztlakové klapky, křídélka a spodní část trupu byly opět nastříkány RLM 76. Spodní strana pohyblivé části výškovky, potažená plátnem, zůstala v základové červeno-hnědé barvě. Přes příd byl nastříkán žlutý pruh, označující v tomto období bitevní letouny Luftwaffe.

C I./SG 4, Piacenza, Italy, June, 1944

During attempts to stop the Allied advance into Italy, Schlachtgeschwader 4's Fw 190F-8s received an interesting camouflage scheme consisting of an overspray of sand brown over the upper surfaces with irregular green fields. These schemes were hastily applied at unit level, and national insignia was not masked off, so overspray was common. Partial overspray was also noted over the white fuselage band that placed the aircraft in the MTO. The illustrated aircraft served with I. Gruppe. The cowl carries the unit marking consisting of Minnie Mouse riding a bomb and wielding a battleaxe. The spinner was likely black with a white spiral. Interpretations of known photographs of this aircraft vary with respect to the color of the number. It has not been ruled out that the number was black, and not red. The sand and olive camouflage scheme has been noted in use after the unit transferred to Lithuania in July, 1944.

V době působení Schlachtgeschwader 4 v Itálii, kde se tato jednotka podílela na zadržování postupu Spojenců, dostaly její Fw 190F-8 zajímavý kabát sestávající z přestříkání horních ploch pískově hnědou barvou, doplněnou o nepravidelné olivové skvrny. Tato kamuflážní úprava probíhala narychlo v polních podmínkách, přičemž nebylo zakryto výsostné označení, a tak došlo k jeho částečnému zastříkání. Z části býval přestříkán i bílý pruh označující nasazení jednotky ve středomoří. Zobrazený stroj náležel k I. Gruppe. Na přídě nese znak jednotky v podobě mikimauzí slečny sedící na pumě a třímající sekeru. Vrtulový kužel byl pravděpodobně v černé barvě s bílou spirálou. Rekonstrukce známé fotografie tohoto stroje se různí v interpretaci barvy čísla. Nelze vyloučit, že namisto červené bylo číslo černé. Pískově-olivová kamufláž je paradoxně zaznamenána na některých Fw 190F-8 od SG 4 ještě v červenci 1944, kdy se část jednotky přesunula do Litvy k nasazení na východní frontě.

RED	H3 3	WHITE	H11 62
RLM 76	H417 117	RLM 80	H420 120
RLM 79	H66 19	BLACK	H12 33

D 9./SG 77, Chrudim, Czechoslovakia, May, 1945

Fw 190F-8 „Yellow 2“, was abandoned at Chudim following an emergency landing, and lacked the yellow cowling stripe identifier for Jabo aircraft at the end of the war. Not all that common was also the missing spiral from the spinner. The standard camouflage scheme composed of RLM 74/75/76 was darkened with the application of RLM 66 or 02. The yellow „2“ was repeated on the fin, albeit in smaller form. Rails for Panzerblitz 1 were mounted under each wing. SG 77 used Panzerblitz and Panzerschreck for over half a year, from October, 1944. Its very likely that their use was limited to two Staffeln within the unit, and that 5. Staffel/SG 77 had aircraft equipped to carry Panzerschreck, while 9. Staffel aircraft were configured for Panzerblitz.

Fw 190F-8 „Žlutá 2“ od SG 77, opuštěný po nouzovém přistání v Chrudimí v Československu, postrádal žlutý identifikační pruh pro letouny „Jabo“ z konce války. Ne příliš pro toto období obvyklá byla také absence spirály na vrtulovém kuželu. Standardní kamufláž 74/75/76 byla na bočních plochách ztmavena tmavě šedou barvou, pravděpodobně RLM 66 nebo 02. Žlutá číslice „2“ byla v malém provedení zopakována také na kýlovce směrovky. Pod oběma polovinami křídla byly namísto křídelních závěsníků namontovány rošty pro rakety Panzerblitz 1. SG 77 používala rakety Panzerblitz a Panzerschreck déle než půl roku, od října 1944. Je velmi pravděpodobné, že jejich použití bylo omezeno na dvě Staffeln v rámci jednotky, a to tak, že 5. Staffel / SG 77 měla stroje s namontovanými závěsy pro rakety Panzerschreck, zatímco Panzerblitz byly soustředěny u 9. Staffelu.

